

PATRICIA CORNWELL

PREDATOR

Četrnaesti slučaj doktorice Kay Scarpetta

/ALGORITAM

Zagreb, travanj 2008. prvo izdanje

Posebne zahvale

Bolnica McLean, blisko povezana s Harvardskim Medicinskim fakultetom, najbolja je psihijatrijska bolnica u Sjedinjenim Državama, glasovita u cijelome svijetu po svojim istraživačkim programima, pogotovo na području neuroznanosti. Najizazovnija i najvažnija granica nije svemir, već ljudski mozak i njegova biološka uloga u psihičkim oboljenjima. McLean ne samo da postavlja standarde u psihijatrijskim istraživanjima, već nudi suosjećajnu alternativu iscrpljujućim patnjama.

Iznimno sam zahvalna izvanrednim liječnicima i znanstvenicima koji su ljubazno podijelili svoj izuzetni svijet sa mnom:

Posebno

dr. Bruceu M. Cohenu,

ravnatelju i glavnome psihijatru

kao i

dr. Davidu P. Olsonu,

kliničkom direktoru Centra za snimanje mozga

a najviše

dr. Štaci A. Gruber,

pomoćnici direktora Laboratorija za neurooslikavanje kognitivnih funkcija mozga

PREDATOR

Nedjelja je poslije podne. Doktorica Kay Scarpetta je u svojem uredu u Nacionalnoj forenzičnoj akademiji u Hollywoodu na Floridi. Skupljaju se oblaci, obećavajući još jedan pljusak. U veljači ne bi smjelo biti tako kišovito i vruće.

Čuju se pucnji i vika, ali ona ne razabire što viču. Vikendom su popularne simulirane borbe. Agenti za specijalne operacije trče naokolo u crnoj terenskoj odjeći, pucaju, i nema nikoga da ih čuje osim Scarpette koja to ionako jedva primjećuje. Ona nastavlja čitati službeno izvješće mrtvozorriika iz Louisiane - nalaz pregleda pacijentice, žene koja je ubila petero ljudi te tvrdila da se toga ne sjeća.

Taj slučaj vjerojatno nije pogodan za znanstveno istraživanje poznato kao PREDATOR1, zaključuje Scarpetta, dok joj do svijesti dopire sve glasniji zvuk motora na području Akademije.

Ona napiše mail forenzičnom psihologu Bentonu Wesleyju:

Bilo bi zanimljivo uključiti ženu u vašu studiju, ali neće li ti podaci biti irelevantni? Mislila sam daje

PREDATOR ograničen samo na muškarce.

Motocikl dotutnji do zgrade i zaustavi se točno ispod njezina prozora. Pete Marino je ponovno kinji, pomisli ona ljutito. Benton joj smjesta pošalje odgovor:

1 Predator - Prefrontal Determinants of Aggressive-Type Overt Responsivity - Prefrontalni ukazatelji vanjskih agresivnih reakcija.

10

Patricia Cornwell

Louisiana nam je vjerojatno ne bi izručila. Tamo dolje vole izvršavati smrtne kazne. Ali hrana im je dobra.

Ona pogleda kroz prozor. Marino isključi motor, siđe s njega, pogleda naokolo na svoj maco način, uvijek se pitajući gleda li ga itko. Upravo je zaključavala dosjee za PREDATOR u ladicu radnoga stola kada on bez kucanja ude u njezin ured i sjedne.

"Znaš li išta o slučaju Johnnyja Swifta?" upita on. Njegove goleme tetovirane nadlaktice kipe iz traper-prsluka s logom Harleyja na leđima.

Marino je šef Odjela za istrage na Akademiji i honorarni istražitelj Odjela za smrtne slučajeve u Uredu mrtvozornika okruga Broward. Odnedavno izgleda kao parodija bajkera grubijana. On spusti kacigu - izgrebenu

vjedro u koje će mu se u slučaju nesreće prosuti mozak, prekriveno naljepnicama nalik na rupe od metaka - na njezin radni stol.

"Podsjeti me, molim te - to je neki modni dodatak za frajere?" reče ona pokazujući na kacigu. "Služi kako bi se pravio važan, ali je potpuno beskoristan u slučaju da doživiš nesreću na tom svojem donorciklu."

On baci dosje na njezin radni stol. "Liječnik iz San Franciska s ordinacijom ovdje u Miamiu. On i brat imaju stan na obali u Holly-woodu. Nedaleko od Renaissancea. Znaš one nebodere blizance kod državnog parka John Lloyd. Prije nekih tri mjeseca, na Dan zahvalnosti, brat ga je pronašao mrtvog na kauču, ustrijeljenog u prsa iz sačmarice. Inače, nedugo prije toga imo je operaciju ručnih zglobova koja nije dobro prošla. Na prvi pogled nema sumnje - samoubojstvo."

"Tada još nisam radila u Uredu okružnog mrtvozornika", podsjeti ga ona.

Premda je već bila šefica za forenzičnu znanost i medicinu na Akademiji, nije prihvatila mjesto forenzičnog patologa savjetnika u Uredu mrtvozornika okruga Broward sve do prosinca, kada je šef, doktor Bronson, počeo skraćivati svoje radno vrijeme i govoriti o mirovini.

PREDATOR 11

"Čini mi se da sam čula nešto o tom slučaju", reče ona, osjećajući se nelagodno u Marinovu društvu. U posljednje se vrijeme rijetko veselila kad bi ga vidjela.

"Doktor Bronson je obavio obdukciju", kaže on, gledajući stvari na njezinu stolu, gledajući svuda, samo ne u nju.

"Jesi li ti radio na tom slučaju?"

"Ne. Tada nisam bio u Miamiu. Slučaj još nije zaključen jer policija u Hollywoodu misli da tu nisu čista posla. Sumnjaju u Laurela."

"Laurela?"

"Brata Johnnyja Swifta, njegovog identičnog blizanca. Ali kad nije bilo nikakvih dokaza, sve je stalo. A onda me je u petak oko tri u noći nazvao neki luđak na kućni broj. Ustanovili smo da je zvao iz javne govornice u Bostonu."

"Kao Boston u Massachusettsu?" "Ko Boston gdje je bila velika čajanka?" "Mislila sam da tvoj broj nije u imeniku." "I nije."

Marino iz stražnjeg džepa hlača izvuče presavijeni komad poderanog smeđeg papira i rastvori ga.

"Pročitat ću ti šta je tip reko jer sam zapisao svaku riječ. Ime mu je Rub."

"Rub kao kraj, oštrica, brid? Što?" Ona ga pomno promatra, napola se pitajući vuče li je on to za nos kako bi je mogao ismijati.

To je u posljednje vrijeme često radio.

"Samo je rekao: Ja sam Rub. Zato si im poslao kaznu rugla. Što god to, dođavola, značilo. A zatim - Postoji razlog zašto su neke stvari nedostajale s mjesta gdje je pronađen mrtav Johnny Swift, a ako imaš pola mozga, dobro ćeš pogledati što se dogodilo s Christian Christian. Ništa nije slučajno. Pitaj Scarpettu, jer će ruka Božja satri sve pervertite, uključujući i onu kučku lezbijku, njezinu nećakinju."

2 Bostonska čajanka. Zbog nametnute pristojbe od 3 penija na svaku funtu čaja koju je uvela Velika Britanija američki su kolonisti iz protesta 1773. godine u bostonskoj luci s brodova pobacali više od 300 sanduka čaja.

12 Patricia Cornwell

Scarpetta ne dopusti da joj se u glasu primijete osjećaji. "Jesi li siguran daje upravo to rekao?"

"Je li ti ja izgledam ko romanopisac?" "Christian Christian?"

"Ma ko dovraga zna. Tip baš i nije bio zainteresiran da mi izdiktira kako se točno piše svaka riječ. Govorio je tihim, pomalo monotonim glasom, kao netko tko ne osjeća ništa, zatim je spustio slušalicu."

"Je li spomenuo Lucy imenom ili je samo...?"

"Pročitao sam ti točno šta je reko", prekine je on. "Ona je tvoja jedina nećakinja, šta ne? Tako da je očito da je mislio na Lucy. A RUB možda znači ruka Božja, u slučaju da još nisi shvatila. Da skratim, kontaktirao sam holivudsku policiju i oni su nas zamolili da, šta je prije moguće, pregledamo slučaj Johnnyja Swifta. Imaju neko sranje - kao, dokazi upućuju da je upucan izbliza, ali možda i izdaleka. Pa ili je jedno ili je drugo, šta ne?"

"Ako ima samo jednu ranu, onda svakako nešto nije u redu s interpretacijom? Znamo li tko je Christian Christian? Radi li se uopće o osobi?"

"Kompjuter zasad nije dao nikakve rezultate."

"Zašto mi to tek sad govoriš? Tu sam cijeli vikend."

"Bio sam zauzet."

"Kada imaš podatke o takvom slučaju, ne bi trebao čekati dva dana da mi to kažeš", reče ona najmirnije što može.

"Vidi ko se našo pozvan da govori o uskraćivanju informacija."

"Kakvih informacija?" upita ona zbunjeno.

"Samo kažem da bi trebala bit opreznija. To je sve."

"Ne pomaže kada si tako tajnovit, Marino."

"Skoro sam zaboravio. Policiju u Hollywoodu zanima Bentonovo stručno mišljenje", dodao je kao da se toga tek

sad sjetio, kao da ga to ne zanima.

Kao i uvijek, on nevjesto skriva svoje osjećaje prema Bentonu Wesleyju.

"Svakako ga mogu zamoliti da procijeni slučaj," kaže ona, "ali ja ne mogu govoriti u njegovo ime."

PREDATOR

13

"Oni žele da on ocijeni je li taj luđak koji me je nazvao, taj Rub, neki manijak, ali ja sam im reko da će to bit teško - razgovor nije snimljen pa će imat samo moju verziju nažvljšanu kraticama na papirnoj vrećici."

On ustane pa se doima još krupniji, zbog čega se ona osjeti još manjom pred njim nego prije. On uzme svoju beskorisnu kacigu i stavi sunčane naočale na oči. Za vrijeme cijelog razgovora nije ju ni pogledao, a sada mu više ne vidi oči. Ne vidi što se krije u njegovu pogledu.

"Smjesta ću se potpuno tome posvetiti", kaže Scarpetta dok on ide prema vratima. "Ali, ako želiš, možemo to poslije zajedno proučiti."

"Ha?"

"Zašto ne bi svratio do mene?" "Ha?" ponovi on. "U koliko sati?" "U sedam."

14

Patricia Cornwell

U KABINETU ZA MAGNETNU REZONANCIJU BENTON WESLEY PROMATRA

svojega pacijenta kroz pregradu od pleksiglasa. Svjetla su prigušena dok na polukružnom pultu mnoštvo ekrana pokazuje jarke slike. Benton je odložio ručni sat na torbu za spise. Hladno mu je. Nakon nekoliko sati u laboratoriju za neurooslikavanje kognitivnih funkcija mozga čini mu se da mu je hladnoća prodrila duboko u kosti.

Večerašnji pacijent vodi se pod identifikacijskim brojem, ali on ima ime. Basil Jenrette. Taj inteligentni, pomalo tjeskobni tri-desettrogodišnjak inače je kompulzivni ubojica. Benton izbjegava izraz serijski ubojica. Taj pretjerano upotrebljavani termin ne daje i nikada nije davao nikakvu korisnu informaciju, osim što je sugerirao da je počinitelj ubio troje ili više ljudi u određenom vremenskom razdoblju. Riječ serijski samo navodi na zaključak da se nešto događa u nizu. Ne govori ništa o motivima ili o psihičkom stanju nasilnoga prijestupnika, a kada je Basil Jenrette ubijao, radio je to kompulzivno. Nije se mogao zaustaviti.

Razlog zbog kojega mu skeniraju mozak uređajem za magnetnu rezonanciju od 3 tesla s magnetnim poljem šezdeset tisuća puta jačim od Zemljina jest u tome da odrede kako mu funkcionira bijela i siva tvar te da možda shvate zašto. Benton ga je tijekom kliničkih razgovora mnogo puta pitao zašto.

Ugledao bih je i to bi bilo to. Morao sam to učiniti. Morao si to smjesta učiniti?

PREDATOR

15

Ne baš nasred ulice. Znao bih je pratiti dok ne smislim kako, dok ne osmislim plan. Ako hoćete iskreno, što sam dulje smišljao, to sam se bolje osjećao.

A koliko bi to trajalo? Praćenje i smišljanje. Možeš li približno odrediti? Nekoliko dana, sati, minuta?

Nekoliko minuta, možda nekoliko sati. Ponekad bi trajalo danima. Sve ovisi. Glupe kučke. Hoću reći, da se radi o vama, i da vas je netko oteo, zar biste samo mirno sjedili u autu, zar ne biste čak ni pokušali pobjeći?

Tako su se ponašale, Basile? Samo su sjedile u autu i nisu pokušavale bježati?

Sve osim posljednje dvije. Za njih znate jer sam zbog toga ovdje. Ne bi se one opirale, ali auto mi se pokvario.

Glupavo. Da se radi o vama, što bi vam bilo draže - da vas ubijem odmah u autu ili biste čekali da vidite što ću vam napraviti kad vas dovezem na svoje posebno mjesto?

Gdje se nalazi to posebno mjesto? Je li uvijek isto? A sve zato što mi se prokleti auto pokvario.

Zasad se pokazalo da je struktura Basilova mozga sasvim prosječna, osim što su uočili abnormalnost u stražnjem dijelu maloga mozga, cistu od oko šest milimetara koja možda neznatno utječe na njegovu ravnotežu, ali ništa više. Problem je u načinu na koji njegov mozak radi. A radi krivo. Jer u suprotnome, on ne bi bio kandidat za znanstveno istraživanje PREDATOR i vjerojatno se ne bi suglasio da sudjeluje u njemu. Za Basila je sve igra, on je pametniji od Einsteina, drži da je najnadarenija osoba na svijetu. Ni na trenutak nije osjetio žaljenje zbog onoga što je učinio i otvoreno priznaje da bi ubio još žena kada bi mu se za to pružila prilika. Nažalost, Basil je simpatičan.

Dvojica zatvorskih čuvara u jedinici za MR s mješavinom zbunjenosti i radoznalosti pilje kroz staklo u dvometarsku cijev oko koje je magnet. Čuvari su u uniformama, ali nemaju oružje. Tu ga ne smiju unositi, kao ni bilo kakve druge predmete koji sadrže željezo, uključujući lisice i lance, pa je Basil oko gležnjeva i zapešća sputan samo plastičnim lisičinama dok leži na stolu u magnetu i sluša neskladne udarce i kucanje radiofrekvencija koji zvuče poput

16

Patricia Cornwell

paklene glazbe što je ispuštaju visokonaponski vodovi - tako to bar zamišlja Benton.

"Ne zaboravite, sada slijede boje. Potrebno je samo da kažete koju boju vidite", govori u interkom neurofiziologinja, doktorica Susan Lane. "Ne, gospodine Jenrette, molim vas, nemojte kimati glavom. Ljepljiva je vrpca na vašoj bradi zato da vas podsjeti da se ne mičete."

"10-43", čuje se Basilov glas preko interkoma.

Prošlo je pola devet uvečer i Benton je zabrinut. Taj ga osjećaj drži već nekoliko mjeseci. Ne muči ga toliko da bi svi Basili Jenrettei iznenada mogli puknuti i postati nasilni unutar otmjenih starih zidova od opeke Bolnice

McLean i poubijati svakoga tko im se nađe na putu, već da je ovo znanstveno istraživanje osuđeno na propast, obično bacanje novca i nepromišljeno gubljenje dragocjena vremena. McLean je podružnica Harvardskog medicinskog fakulteta, ali ni bolnica ni sveučilište nisu odviše otmjeni i velikodušni kada je riječ o neuspjehu. "Ne brinite se hoćete li pogriješiti", govori doktorica Lane u interkom. "Ne očekujemo da svi vaši odgovori budu točni."

"Zelena, crvena, plava, crvena, plava, zelena", prostoriju ispuni Basilov samouvjereni glas.

Jedan od istraživača zapisuje odgovore u formular dok MR operater provjerava slike na monitoru.

Doktorica Lane ponovno pritisne prekidač interkoma. "Gospodine Jenrette? Odlično vam ide. Vidite li sve jasno?"

"Vidim, prijam."

Ona pusti prekidač interkoma i upita Bentona: "Zašto govori kao murjak?"

"Bio je policajac. To mu je najvjerojatnije omogućavalo da namami žrtve u svoj automobil."

"Doktore Wesley?" obrati mu se istraživač, okrećući se na stolcu. "Za vas je. Detektiv Thrush."

Deset kodova ili signala - nastali su 1937. za lakše i brže sporazumijevanje putem radioveze. Poslije ih je preuzela policija, pogotovo u Sjevernoj Americi. 10-4 znači 'primljeno', 'u redu'.

PREDATOR

17

Benton uzme slušalicu.

"Što ima?" pita Thrusha, detektiva u Odjelu za ubojstva državne policije Massachusettsa.

"Nadam se da nisi kanio rano leći", reče Thrush. "Jesi li čuo da je jutros pokraj ribnjaka Walden pronađeno tijelo?"

"Ne, cijeli sam dan ovdje zatvoren."

"Bjelkinja, NN, teško joj je odrediti godine. Možda je u kasnim tridesetim, ranim četrdesetim. U stražnjicu joj je nagurana čahura od sačmarice."

"Prvi glas."

"Obdukcija je već obavljena, ali sam pomislio da bi ti možda želio pogledati. To nije običan slučaj."

"Ovdje završavam za manje od sat vremena", reče Benton.

"Vidimo se u mrtvačnici."

U kući je tiho. Kay Scarpetta ide iz sobe u sobu i zabrinuto pali svjetla. Osluškujе ne bi li čula motor automobila ili motocikla, osluškujе ne dolazi li Marino. Kasni i nije joj uzvratilo pozive.

Zabrinuta je i uznemirena pa provjerava jesu li uključeni alarm i vanjska svjetla. Zastaje kod monitora na kuhinjskom telefonu kako bi se uvjerala da kamere što nadziru prednji i stražnji dio te bočne dijelove kuće rade. Na monitoru se njezina okućnica doima sjenovito, dok se tamne sjene stabala citrusa, palmi i hibiskusa njišu na vjetru. Mol iza njezina bazena i plovni kanal crna su ravnica posuta nejasnim svjetlima uzduž zaštitnoga zida obale. Ona promiješa umak od rajčica i gljive u bakrenim loncima na štednjaku. Pogleda kako se diže tijesto i namače svježa mozzarella u poklopljenim posudama pokraj sudopera.

Uskoro će devet. Marino je trebao stići prije dva sata. Ona će sutra biti zauzeta svojim slučajevima i predavanjima i nema vremena za njegovu bahatost. Osjeća da ju je ostavio na cjeđilu. Dosta joj je njegova bezobrazluka. U posljednja je tri sata bez prestanka proučavala navodno samoubojstvo Johnnyja Swifta, a Marino se čak nije udostojio ni pojaviti se. Ona se osjeća povrijeđeno, zatim srdito. Lakše joj je kad je srdita.

18

Patricia Cornwell

Veoma je ljuta dok ulazi u dnevnu sobu, još uvijek osluškujuci ne bi li čula zvuk automobila ili motora, osluškujе ne dolazi li. S kauča uzme Remington Marine Magnum kalibra 124 i sjedne. Na krilu osjeća težinu poniklane puške. U malenu bravu ubaci ključ. Okrene ga udesno i otključa kočnicu okidača. Ona repetira 'pumpericu' kako bi se uvjerala da nema patrona u spremniku.

Kalibar sačmarice označava se brojevima 4,8,12,16, 20,24, 28, 32 i 36 koji pokazuju koliko se zrna istog polumjera može izliti od 453 grama olova.

PREDATOR

19

"Sada ćete čitati riječi", govori doktorica Lane Basilu preko interkoma. "Jednostavno čitajte riječi slijeva nadesno. Dobro? I ne zaboravite, nemojte se micati. Odlično vam ide."

"Primljeno k znanju."

"Hej, želite li vidjeti kako on doista izgleda?" upita MR tehničar čuvar.

Zove se Josh. Diplomirao je fiziku na MIT-u, radi kao tehničar, a usporedo se priprema položiti još jedan znanstveni stupanj. Pametan je, ali ekscentričan, s uvrnutim smislom za humor.

"Već znam kako izgleda. Danas sam ga morao nadzirati dok se tuširao", reče jedan od čuvara.

"Što je radio zatim?" pita Bentona doktorica Lane. "Što im je radio nakon što bi ih namamio u svoj automobil?"

"Crvena, plava, plava, crvena..." Čuvari priđu Joshovu ekranu.

"Odvezao bi ih nekamo, izbo im oči, držao ih na životu nekoliko dana, više ih puta silovao, zatim im prerezao vrat, riješio se tijela, ali bi ga ostavio u takvom položaju da šokira one koji ga pronađu", objašnjava Benton doktorici Lane uzgred i klinički. "Tako je barem bilo u onim slučajevima za koje znamo. Bojim se da ih je ubio još. U tom je razdoblju u Floridi nestalo više žena. Pretpostavlja se da su mrtve. Njihova tijela nikad nisu

pronađena."

"Kamo ih je odvodio? U motel, u svoju kuću?"

20 Patricia Cornwell

"Čekajte trenutak", kaže Josh čuvarima dok na izborniku bira opciju 3D, zatim SSD5. "Ovo je stvarno guba. To nikada ne pokazujemo pacijentima."

"Zašto?"

"Da ih ne prestrašimo."

"Ne znamo kamo", govori Benton doktorici Lane dok jednim okom pazi na Josha, spreman intervenirati ako se Josh previše zanese. "Ali zanimljivo je što su sva tijela kojih se riješio imala na sebi mikroskopske čestice bakra."

"Što je ovo, zaboga?" uzvikne jedan od čuvara.

"Pomiješane s prljavštinom i svime ostalim što bi se zalijepilo za krv, kožu ili kosu."

"Plava, zelena, plava, crvena..." "To je zaista čudno."

Ona pritisne prekidač na interkomu. "Gospodine Jenrette? Kako ste tamo unutra? Je li sve u redu?"

"Jest."

"Sada ćete vidjeti riječi koje su napisane drugačijom bojom od one koju označavaju. Želim da imenujete boju kojom su napisane. Samo boju."

"Na zapovijed."

"Zar ovo nije fantastično?" kaže Josh dok nešto nalik na mrtvačku masku ispuni ekran. Rekonstrukcija odsječaka visoke rezolucije debljine jednog milimetra koji čine MR snimku glave Basila Jenrettea. Slika je blijeda, bez kose i očiju i završava se iskidano, točno ispod čeljusti, kao da su mu odrubili glavu.

Josh rotira sliku kako bi je čuvari mogli vidjeti iz raznih kutova.

"Zašto mu glava izgleda kao da je odsječena?" pita jedan od njih.

"Tamo se završava signal iz zavojnice." "Koža mu izgleda kao da nije prava."

"Crvena, ovaj zelena, plava, mislim, zelena..." Basilov glas ispuni prostoriju.

5 Surface Shading Display, MR sekvenca 3D slike.

PREDATOR 21

"To i nije prava koža. Kako da vam to objasnim... kompjuter rekonstruira volumen, prikaz površine."

"Crvena, plava, ovaj, zelena, plava, mislim zelena..."

"To koristimo samo u PowerPointu kako bismo usporedili strukturalno s funkcionalnim. Običan program za analizu MR snimaka u koji možete ubaciti podatke i promatrati ih kako god želite, zabavljati se njima."

"Čovječe. Što je ružan."

Bentonu je dosta toga. Određivanje boja je završeno. On strogo pogleda Josha.

"Josh? Jesi li spreman?"

"Četiri, tri, dva, jedan, spreman", kaže Josh i doktorica Lane počinje s testom interferencije.

"Plava, crvena, hoću reći... sranje, ovaj, crvena, mislim plava, zelena, crvena..." Basilov glas zapara prostoriju.

Svi su odgovori netočni.

"Je li vam ikada objasnio zašto?" doktorica Lane pita Bentona.

"Oprostite", kaže on rastreseno. "Što objasnio?"

"Crvena, plava, sranje! Ovaj, crvena, plavo-zelena..."

"Zašto bi im iskopao oči."

"Rekao je da ne želi da vide koliko mu je penis mali."

"Plava, plavo-crvena, crvena, zelena..."

"Ovo mu baš ne polazi od ruke", kaže ona. "Zapravo, većina je odgovora netočna. U kojoj je policijskoj postaji radio? Mislim, da znam da me ne zaustave zbog brze vožnje u tom dijelu svijeta." Ona pritisne prekidač interkoma. "Jeste li dobro?"

"Dobro, prijam."

"Policijski odjel okruga Dade."

"Šteta. Uvijek mi se sviđao Miami. Znači, zato si ga uspio dobiti. Zbog svojih veza u južnoj Floridi", zaključuje ona i ponovno stisne prekidač.

"Ne baš." Benton kroz staklo netremice gleda Basilovu glavu u dnu magneta. Basil je odjeven poput normalnog čovjeka, u traperice i bijelu košulju.

22 Patricia Cornwell

Zatvorenici ne smiju nositi zatvorske kombinezone na području bolnice. To ostavlja loš dojam.

"Kada smo poslali upite državnim kaznionicama i počeli tražiti subjekte za naše istraživanje, na Floridi su bili uvjereni kako je on izvrstan kandidat. Bilo mu je dosadno. Bili su sretni što ga se mogu riješiti", kaže Benton.

"Veoma dobro, gospodine Jenrette", kaže doktorica Lane u interkomu. "Sada će ući doktor Wesley i dat će vam miša. Zatim ćete vidjeti neka lica."

"Razumio."

Obično doktorica Lane sama ulazi u prostoriju sa strojem za MR i sama ima posla s pacijentom. Ali doktoricama

i istraživačicama nije dopušten fizički dodir s ispitanicima koji sudjeluju u PREDATOR-u. Ali i doktori i istraživači moraju biti oprezni kada uđu u prostoriju s MR strojem. Vani se za obuzdavanje subjekta istrage tijekom razgovora brine klinički liječnik. Benton ulazi u pratnji dvojice zatvorskih čuvara, pali svjetlo i zatvara vrata. Čuvari se motaju oko magneta i pažljivo gledaju kako on spaja miša i stavlja ga u Basilove sputane ruke. Basil je neugledan muškarac, nizak, krhke građe, prorijeđene plave kose, malenih sivih blizu postavljenih očiju. U životinjskom carstvu lavovi, tigrovi i medvjedi - grabežljivci - imaju mali razmak između očiju. Žirafe, zečevi, grlice - lovine - imaju širi razmak između očiju, jer im je periferni vid potreban kako bi preživjeli. Benton se uvijek pitao vrijedi li taj evolucijski fenomen i kod ljudi. Ali to je jedno od istraživanja koje sigurno nitko neće financirati.

"Jesi li u redu, Basile?" pita ga Benton.

"Kakva lica?" čuje se Basilov glas iz dubine magneta što Bentona podsjeti na željezna pluća.

"Doktorica Lane će ti sve objasniti."

"Imam iznenađenje za vas", kaže Basil. "Reći ću vam kad završimo."

Pogled mu je čudan, kao da neko zlobno stvorenje gleda kroz njegove oči.

PREDATOR 23

"Odlično. Obožavam iznenađenja. Još samo nekoliko minuta i gotov si", kaže Benton i nasmiješi se. "Zatim ćemo razgovarati."

Čuvari otpreme Bentona iz prostorije s aparatom za MRI i vrata se na svoje staro mjesto, dok doktorica Lane počinje objašnjavati preko interkoma Basilu da ako vidi muško lice, pritisne lijevu tipku miša, a ako vidi žensko, desnu.

"Ne trebate ništa raditi ni govoriti, samo pritisnite tipku", ponovi ona.

Postoje tri testa i njihov cilj nije da se utvrdi pacijentova sposobnost da razlikuje spolove. U tom nizu funkcionalnog skeniranja ocjenjuje se kakvo je emotivno procesiranje. Muška i ženska lica koja se pojavljuju na ekranu nalaze se iza drugih lica koja bijesnu pred očima tako brzo da ih oči ne registriraju, ali mozak sve vidi. Jenretteov mozak vidi lica iza maski - sretna, srdita, prestrašena, izazovna lica.

Nakon svakog niza, doktorica Lane ga pita što je vidio i kada bi morao odrediti raspoloženje svakoga lica, kakvo bi ono bilo. Muška su lica ozbiljnija od ženskih, odgovara on. Za svaki niz on u osnovi govori jedno te isto. To još uvijek ne znači mnogo. Testovi što se obavljaju u tim prostorijama neće značiti ništa sve dok se ne analizira tisuće neuroslika. Tada će si znanstvenici moći predočiti koja su područja mozga bila najaktivnija za vrijeme testova. Cilj je utvrditi funkcionira li njegov mozak drugačije od mozga osobe za koju se drži da je normalna te da se sazna nešto više od činjenice da ima incidentnu cistu koja nije ni u kakvoj korelaciji s njegovim predatorskim sklonostima.

"Jesi li išta uočila?" pita Benton doktoricu Lane. "Kao i uvijek, puno ti hvala, Susan. Prava si prijateljica."

Skeniranje zatvorenika obično rade kasno poslije podne ili vikendom kada ima malo ljudi.

"Sudeći samo prema lokatorima, izgleda dobro - ne vidim nikakve veće nepravilnosti. Osim što neprestano brblja. Previše je rječit. Je li mu ikad netko dijagnosticirao bipolarnost?"

"Sudeći prema procjenama i povijesti bolesti, i ja se ponekad pitam. Ali ne. Nikad mu to nije dijagnosticirano. Nikad nije uzimao

24 Patricia Cornwell

lijekove za bilo kakve psihičke poremećaje, u zatvoru je tek godinu dana. Takvog ispitanika možemo samo sanjati."

"Pa tvoj savršeni ispitanik nije bio osobito dobar u potiskivanju interferentnih podražaja, napravio je velik broj grešaka na testu interferencije. Meni se čini daje neuspješan u održavanju kognitivnog seta, što svakako odgovara bipolarnom poremećaju. Poslije ćemo znati više."

Ona ponovno stisne prekidač i kaže: "Gospodine Jenrette, gotovi smo. Odlično obavljen posao. Doktor Wesley će sad doći po vas. Molila bih vas da polako sjednete, dobro? Veoma polako, da vam se ne bi zavrtjelo."

"I to je sve? Samo ovih nekoliko glupih testova? Pokažite mi slike."

Ona bespomoćno pogleda Bentona i pusti tipku interkoma. "Rekli ste da ćete proučiti moj mozak dok gledam slike."

"Slike s obdukcije njegovih žrtava", objasni Benton doktorici Lane.

"Obećali ste mi slike! Obećali ste mi da ću dobiti svoju poštu." "Dobro", kaže ona Bentonu. "Sad ga prepuštam tebi."

Sačmarica je teška i glomazna i Scarpetta je, dok leži na kauču, s teškoćom namješta tako da je cijev uperena u njezina prsa dok istovremeno pokušava pritisnuti obarač lijevim nožnim palcem.

Scarpetta spusti sačmaricu i zamišlja kako bi izgledao taj pokušaj nakon operacije ručnih zglobova. Njezina sačmarica teži malo više od tri kilograma i podrhtava u njezinim rukama dok je ona drži za cijev dugu četrdeset pet centimetara. Ona spusti noge na pod, skine desnu tenisicu i čarapu. Lijeva joj je noga jača, ali morat će pokušati desnom, pitajući se koja je noga bila jača kod Johnnija Swifta. To je svakako važno, ali ne i presudno, pogotovo ako je bio depresivan i odlučan u svojoj namjeri. Međutim, nije bila sigurna daje bio jedno ili drugo,

nije bila sigurna u mnogo toga.

Pomisli na Marina, i što dulje o njemu razmišlja, to je ljuća. On se nema pravo tako ponašati prema njoj, nema je pravo omalovažavati onako kako je to činio i kada su se upoznali, a to je bilo prije mnogo

PREDATOR 25

godina. Tako davno da se ona čudi tome što se on sjeća kako se ponašao prema njoj i sada to ponavlja. U dnevnoj se sobi osjeća aroma domaćeg umaka za pizzu. Ispunjava cijelu kuću, dok joj od ogorčenosti srce brže tuče i nešto je pritišće u grudima. Ona legne na lijevi bok, osloni kundak sačmarice na naslon kauča, namjesti cijev posred prsa i stisne obarač desnim nožnim palcem.

26 Patricia Cornwell

Basil Jenrette mu neće nauditi.

On nesputan sjedi za stolom nasuprot Bentonu u malenoj ordinaciji, vrata su zatvorena. Basil mirno i pristojno sjedi na stolcu. Njegov je ispad u aparatu za MRI trajao možda dvije minute, a kada se smirio, doktorica Lane je već bila otišla. Nije ju vidio kada su ga izvodili i Benton će se pobrinuti da je nikada ne vidi.

"Jesi li siguran da si dobro i da ti se ne vrti?" pita ga Benton mirno i suosjećajno.

"Osjećam se izvrsno. Testovi su bili sjajni. Uvijek sam volio testove. Znao sam da ću na sve odgovoriti točno. Gdje su slike? Obećali ste."

"Nismo se tako dogovorili, Basile."

"Sve sam riješio, dobio čiste petice."

"Znači, svidjelo ti se?"

"Sljedeći mi put pokažite slike kao što ste obećali."

"Nikad ti to nisam obećao, Basile. Je li ti bilo uzbudljivo ovo iskustvo?"

"Pretpostavljam da ovdje ne smijem pušiti." "Bojim se da je tako."

"Kako je izgledao moj mozak? Je li izgledao dobro? Jeste li išta vidjeli? Možete li odrediti koliko je netko pametan po izgledu mozga? Kada biste mi pokazali slike, vidjeli biste da odgovaraju onima u mojem mozgu."

PREDATOR 27

Govor mu je postao tih i brz, oči mu svjetlucaju, gotovo su staklaste dok on bez prestanka brblja što bi sve znanstvenici mogli pronaći u njegovu mozgu, pod pretpostavkom da mogu dešifrirati što tamo ima, a ima bez sumnje, ponavlja on.

"Što tamo ima?" radoznao je Benton. "Možeš li objasniti na što misliš, Basile?"

"Moja sjećanja. Kada biste ih mogli vidjeti, vidjeti što je unutra, vidjeti moja sjećanja."

"Bojim se da je to nemoguće."

"Ali doista. Kladam se da se pojavilo mnogo svakojakih slika dok ste radili ono svoje bip-bip, bang-bang, kuc-kuc. Kladam se da ste vidjeli slike, samo mi ne želite reći. Bilo ih je deset i vi ste ih vidjeli. Vidjeli ste njihove likove, njih deset, ne četiri. Uvijek kažem 10-4 kao šalu, doista dobru ha, ha šalu. Vi mislite da ih je bilo četiri, a ja znam da ih je bilo deset. Znali biste i vi kada biste mi pokazali slike, jer biste vidjeli da odgovaraju slikama u mojoj glavi. Da uđete u moj mozak, vidjeli biste moje slike. 10-4."

"Reci mi o kakvim slikama govoriš, Basile."

"Samo vas zafkavam", kaže on i namigne. "Želim svoju poštu."

"Kakve bismo slike vidjeli u tvom mozgu?" "Onih blesavih žena. Ne žele mi dati poštu."

"Tvrdiš da si ubio deset žena?" pita Benton dok mu se u glasu ne čuje ni zaprepaštenje ni osuda. Basil se nasmiješi kao da se nečega sjetio.

"Oh, sad mogu micati glavom, zar ne? Nema više flastera na mojoj bradi. Hoće li mi zaljepiti bradu kad mi ubrizgaju smrtonosnu injekciju?"

"Nitko ti neće ništa ubrizgati, Basile. To je dio nagodbe. Smrtna kazna ti je zamijenjena doživotnim zatvorom. Sjećaš se da smo razgovarali o tome?"

"Zato što sam lud", kaže on sa smiješkom. "Zato sam sada ovdje."

"Ne. Ponovit ću još jedanput jer je važno da shvatiš. Ovdje si zato što si pristao sudjelovati u našem istraživanju, Basile. Guverner

28 Patricia Cornwell

Floride dopustio je da te prebace u našu državnu bolnicu Butler, ali Massachusetts nije pristao sve dok ti nije ublažena kazna u doživotni zatvor. U Massachusettsu nemamo smrtnu kaznu."

"Znam da želite vidjeti tih deset gospođa. Vidjeti ih onakve kakve ih ja pamtim. One su u mojem mozgu."

Basil zna daje skeniranjem nemoguće vidjeti nečije misli i sjećanja. Kao i uvijek, pravi se pametan. Želi fotografije s obdukcija kako bi potaknuo svoje nasilne maštarije, a kao i svaki narcisoidni sociopat misli da je veoma zabavan.

"Je li to tvoje iznenađenje, Basile?" pita on. "Da si ubio deset žena, a ne četiri zbog kojih si osuđen?"

On odmahuje glavom. "Ima jedno ubojstvo za koje sigurno želite znati", kaže. "To je iznenađenje. Nešto posebno samo za vas jer ste tako dobri prema meni. Ali prvo želim svoju poštu. Ili to ili ništa od pogodbe."

"Zaista bih volio čuti to tvoje iznenađenje."

"Gospođa u Božićnom dućanu", kaže on. "Sjećate li se toga?"

"Kako bi bilo da mi ti ispričaš?" odgovori Benton. Nema pojma o čemu Basil govori. Ne zna ništa o ubojstvu u Božičnom dućanu.

"Što je s mojom poštom?" "Vidjet ću što mogu učiniti." "Kunete se?" "Potrudit ću se to srediti."

"Ne sjećam se točnog datuma. Dajte da razmislim." On pilji u strop dok mu ruke ne miruju. "Prije možda tri godine u Las Olasu. Mislim daje bio srpanj, tako nešto. Dobro, možda prije dvije i pol godine. Zašto bi itko u južnoj Floridi želio u srpnju kupovati sranja za Božić. Ona je prodavala malene Djedove Mrazove s patuljcima, drobila za orahe i malene Isuse. Toga jutra zašao sam onamo nakon što sam probdio cijelu noć."

"Sjećáš li se njezina imena?"

"Nisam ga nikad saznao. Pa, možda i jesam, ali zaboravio sam. Kad biste mi pokazali slike, možda bi me to podsjetilo, možda biste je mogli vidjeti u mojem mozgu. Da vidim mogu li je opisati. Da vidim. O, da. Bjelkinja duge obojene kose kakvu je imala Lucille

PREDATOR 29

Ball u seriji Volim Lucy. Malo deblja. Trideset pet, četrdeset godina. Ušao sam onamo, zaključao vrata i pripremio joj nožem. Silovao sam je u stražnjoj prostoriji, gdje je bilo skladište, zatim joj prezeo vrat odavde dovde u jednom potezu."

On pokazuje na svojem vratu kako je to učinio.

"Bilo je smiješno jer se tamo nalazio jedan od onih ventilatora što se vrte lijevo-desno. Bilo je vruće i zagušljivo i ja sam ga uključio, a on je raspuhao krv preko cijele jebene prostorije. Koji sam samo nered morao počistiti. Zatim, da vidimo," on ponovno gleda u strop, što često čini kad laže, "toga dana nisam vozio svoj policijski automobil, nego sam se dovezao na dvokotaču i ostavio ga na parkiralištu koje se naplaćuje iza hotela Riverside."

"Dvokotač, pod time misliš motor ili bicikl?"

"Honda Shadow. Ma baš bih se odvezao na biciklu ubiti nekoga."

"Znači, tog si jutra naumio nekoga ubiti?" "To mi se činilo kao dobra zamisao." "Naumio si ubiti baš nju ili ubiti nekoga?"

"Sjećam se daje u lokvama na parkiralištu bilo mnogo pataka jer je danima kišilo. Mame patke i pačići posvuda. Jadni pačići. Uvijek mi je smetalo što ih mnogo strada pod kotačima automobila. Maleni, zdrobljeni na cesti, a mamica hoda oko mrtvoga mladunčeta i doima se tako tužna."

"Jesi li ti ikada pregazio pače, Basile?"

"Ja nikada ne bih našao životinji, doktore Wesley."

"Rekao si da si kao dijete ubijao ptice i zečeve."

"To je bilo davno. Znao kako je to, dječaci i zračne puške. Bilo kako bilo, da nastavim s pričom - ušćario sam samo dvadeset šest dolara i devedeset jedan cent. Morate mi nekako pomoći oko pošte."

"Već si to više puta rekao, Basile. A ja sam ti odgovorio da ću učiniti sve što mogu."

"Kakvo razočaranje nakon svega. Dvadeset šest dolara i devedeset jedan cent."

"Iz blagajne."

30 Patricia Cornwell

"10-4."

"Zacijelo si bio sav krvav, Basile."

"U stražnjem dijelu trgovine bila je kupaonica." On ponovno pogleda u strop. "Zalio sam je Cloroxom, upravo sam se toga sjetio. Kako bih ubio tragove svojega DNK. Sad ste moj dužnik. Želim svoju jebenu poštu. Vadište me iz ćelije za samoubojice. Želim normalnu ćeliju gdje me neće špijunirati."

"Mi se samo brinemo za tvoju sigurnost."

"Želim drugu ćeliju, slike i svoju poštu pa ću vam još pričati o Božičnom dućanu", kaže on. Oči su mu postale staklaste, a on veoma nemiran na stolcu. Stišće šake, lupka nogom. "Zasluzio sam nagradu."

PREDATOR 31

Lucy sjedi na mjestu odaye može vidjeti ulazna vrata, odakle može vidjeti tko dolazi i odlazi. Ona neprimjetno promatra ljude. Promatra, napeto razmišljajući čak i onda kada bi se trebala opustiti.

Nekoliko posljednjih večeri svraća u Lorraine's i razgovara s pipničarima, Buddyjem i Toniom. Nijedno od njih ne zna Lucyno pravo ime, ali oboje se sjećaju Johnnyja Swifta, sjećaju ga se kao seksi doktora heteroseksualca. Doktora za mozak koji je volio Pro-vincetown i nažalost nije bio gay, kaže Buddy. Uvijek sam, osim posljednji put kada je bio tu, kaže Tonia. Ona je radila te večeri i sjeća se da je Johnny imao udlage na zapešćima. Kada ga je upitala što je to, odgovorio je da je nedavno imao operaciju, ali da nije bila potpuno uspješna.

Johnny i neka žena sjedili su za šankom, dobro raspoloženi. Izgubili su se u razgovoru kao da oko njih nema nikoga. Ona se zvala Jan, djelovala je doista pametno. Lijepa i pristojna, sramežljiva, nimalo umišljena, mlada, odjevena ležerno u traperice i gornji dio trenirke, sjećala se Tonia. Bilo je očito da je Johnny ne poznaje dugo, možda ju je tek upoznao, učinila mu se zanimljivom, očito mu se sviđjela, kaže Tonia.

Svidjela mu se kao žena? Lucy upita Toniju.

Nisam imala taj dojam. Činilo se kao da djevojka ima neki problem, a on joj pomaže. On je, znate, bio liječnik. Lucy to ne iznenadi. Johnny je bio nesebičan. Bio je iznimno ljubazan.

Ona sjedi za šankom Lorraine'sa i zamišlja Johnnyja kako ulazi u lokal kao i ona, sjeda za isti taj šank, možda na isti stolac. Zamišlja ga s Jan, osobom koju je možda tek upoznao. Nije imao običaj da tek tako pokupi neku ženu, da ima neobavezne spojeve. Nije bio od onih koji su imali veze za jednu noć i nije isključeno da joj je doista pomagao savjetima. Ali u vezi s čim? Neki medicinski problem? Neki psihički problem? Priča o sramežljivoj, mladoj ženi po imenu Jan zburnila ju je i smela. Lucy nije sigurna zašto.

Možda se osjećao nesigurno. Možda je bio prestrašen jer operacija karpalnih tunela nije uspjela onako kako je on očekivao. Možda mu je savjetovanje i upoznavanje sramežljive, zgodne mlade žene pomoglo da zaboravi strahove, da se osjeća moćno i važno. Lucy pije tekilu i razmišlja o onome što joj je on rekao u San Franciscu kada su se našli prošlog rujna, posljednji put kada ga je vidjela.

Priroda je okrutna, rekao je. Tjelesna su ograničenja nemilosrdna. Nitko te ne želi kada si prestrašen i osakaćen, beskorisni bogalj.

Moj Bože, Johnny. Pa to je samo operacija karpalnih tunela. Ne amputacija.

Oprosti, rekao je. Nismo se našli da razgovaramo o meni.

Ona razmišlja o njemu dok sjedi za šankom Lorraine'sa, promatra ljude, uglavnom muškarce, kako dolaze u restoran i odlaze iz njega, praćeni naletima vjetra sa snijegom.

U Bostonu je počelo sniježiti dok se Benton u svojem Porscheu Turbo S vozio pokraj viktorijanskih zgrada od opeke sveučilišnog medicinskog kampusa. Sjetio se kako ga je nekoć Scarpetta znala noću pozvati u mrtvačnicu. Odmah bi znao da je riječ o teškom slučaju.

Većina forenzičnih psihologa nikada nije bila u mrtvačnici. Nikada nisu gledali obdukciju pa čak ni fotografije s obdukcije. Više ih zanimaju pojedinosti vezane uz osobu koja je skrivila zločin, nego što je učinila žrtvi, jer prekršitelj je pacijent, a žrtva je tek sredstvo kojim izražava nasilnost. Barem je to isprika kojom se koriste mnogi psiholozi i psihijatri. Istina je vjerojatno da nemaju ni dovoljno hrabrosti ni pretjeranu želju razgovarati sa žrtvom ili, još gore, biti u blizini izmrcvarenih mrtvih tijela.

PREDATOR

33

Benton je drugačiji. Nakon više od desetljeća sa Scarpettom nema šanse da ne bude drugačiji.

Nemaš pravo raditi na nekom slučaju ako ne želiš čuti što ti mrtvi imaju reći, rekla mu je prije petnaestak godina kada su prvi put zajedno istraživali umorstvo. Ako se vi ne želite zamarati njima, specijalni agente Wesley, onda se, iskreno, ni ja ne želim zamarati vama.

Pošteno, doktorice Scarpetta. Vama prepuštam da nas upoznate.

Dobro onda, rekla je. Pođite sa mnom.

Tada je prvi put bio u hladnjaku u mrtvačnici i još danas pamti glasan klopot ručke na vratima i hladan, smrdljiv zrak što ga je zapahnuo. Prepoznao bi taj miris bilo gdje, taj mračni, mrtvački, bljutavi smrad. Zrak je njime zasićen i on uvijek zamišlja da bi, kad bi ga mogao vidjeti, izgledao poput prljave hladne magle koja se polako širi iz mrtva tijela.

U sebi ponavlja razgovor s Basilom, analizira svaku njegovu riječ, svaki nekontrolirani trzaj, svaki izraz lica. Nasilni zločinci svašta obećavaju. Manipuliraju svima oko sebe kako bi dobili što žele, obećavaju da će odati mjesto gdje se nalaze tijela, priznaju zločine koji nikada nisu riješeni, detalje zločina, pružaju uvid u svoje motive i stanje psihe. U većini slučajeva lažu. Ovaj je put, međutim, Benton zabrinut. Čini mu se da je dio onoga što je Basil priznao istina.

Pokuša dobiti Scarpettu na njezin mobitel. Ona se ne javlja. Nekoliko minuta kasnije on pokuša ponovno, ali je još uvijek ne može dobiti.

Zato ostavlja poruku: "Molim te, nazovi me što prije."

Vrata se ponovno otvore i žena uđe praćena snijegom, kao da ju je upuhala mećava.

Na sebi ima dugačak, crni kaput. Otire s njega pahuljice, skida kapuljaču, svijetla joj je put rumena od hladnoće, oči blistaju. Lijepa je, veoma lijepa, tamnoplave kose, tamnih očiju i tijela koje voli pokazivati. Lucy je gleda kako klizi u dno restorana, klizi među stolovima nalik na seksi puritanku ili senzualnu vješticu u tom dugačkom, crnom kaputu koji joj se obavija oko stražnjeg dijela čizama dok ona ide ravno prema šanku pred kojim ima mnogo praznih stolaca. Ona

34

Patricia Cornwell

odabere onaj pokraj Lucy, zagladi kaput i sjedne, ne prozborivši ni riječi, ne uputivši joj ni pogled.

Lucy pije tekilu i pilji u televizor iznad šanka, kao da joj je nevjerojatno zanimljiva najnovija romanca pripadnika jet seta. Buddy ženi natoči piće, čini se da točno zna što ona voli.

"Još jednu rundu molim", uskoro mu kaže Lucy. "Stiže."

Ženu u crnom kaputu s kapuljačom zainteresira živopisna boca tekile koju je Buddy podigao s police. Ona radoznalo gleda kako blijeda jantarna tekućina teče u tankome mlazu i ispunjava dno čaše za konjak. Lucy polagano okreće čašu pa joj miris tekile ispuni nos sve do mozga.

"Od toga ćeš dobiti hadsku glavobolju", kaže žena u crnom kaputu zavodljivim promuklim glasom punim tajni.

"Tekila je mnogo čišća od drugih žestokih pića", kaže Lucy. "Već dulje nisam čula da netko govori had. Većina ljudi kaže pakao."

"Najgore glavobolje koje sam ikada imala bile su od margarita", doda žena, pijuckajući iz čaše za šampanjac ružičasti Cosmopolitan koji izgleda ubojito. "Ja ne vjerujem u pakao."

"Povjerovat ćeš, nastaviš li piti to sranje", kaže Lucy i u ogledalu iza šanka gleda kako se ponovno otvaraju vrata i još snijega leprša u Lorraine's.

Vjetar što u naletima udara iz zaljeva zvuči poput šuštanja fine tkanine, podsjeća je na svilene čarape što se njišu na konopcu za rublje, iako ona nikad nije vidjela svilene čarape na konopcu za rublje niti je čula kakav zvuk imaju dok ih njiše vjetar. Ona vidi ženine crne čarape, a visoki stolac i kratka suknja s prorezom mogu izazvati vruga osim ako se ne nalazite u baru u kojemu su muškarci zainteresirani jedni za druge, a u Provincetownu je upravo to slučaj.

"Još jedan Cosmo, Stevie?" pita Buddy i sad Lucy zna njezino ime.

"Ne", Lucy odgovori umjesto nje. "Neka Stevie proba ovo što ja pijem."

"Probat ću bilo što", kaže Stevie. "Čini mi se da sam te vidjela u Piedu i Vixenu kako plešeš s raznim ljudima."

PREDATOR 35

"Ja ne plešem."

"Vidjela sam te. Teško te je ne primijetiti."

"Često dolaziš ovamo?" pita Lucy. Nikad prije nije vidjela Stevie, ni u Piedu ni u Vixenu, ni u bilo kojem klubu ili restoranu u Ptownu.

Svie gleda kako Buddy toči tekilu. On ostavi bocu na šanku i udalji se, zaposlen drugim gostom.

"Prvi put radim ovako nešto", kaže Stevie Lucy. "Za Valentino sam si sama darovala tjedan dana u Ptownu."

"Usred zime?"

"Koliko ja znam, Valentino je uvijek zimi. To je moj najdraži praznik."

"To nije praznik. Ovdje sam svake večeri ovaj tjedan i nijedanput te nisam vidjela."

"Što si ti? Barska policija?" Stevie se nasmiješi. Znakovito pogleda Lucy u oči i postigne efekt.

Lucy osjeti nešto. Ne, pomisli ona. Ne opet.

"Možda ja ne dolazim ovamo samo uvečer kao ti", kaže Stevie, posegne za bocom i očese Lucynu ruku.

Onaj osjećaj u Lucy je sve jači. Stevie proučava šarenu etiketu, vrati bocu na šank, radi to polako, dotiče tijekom Lucy. Osjećaj u njoj jača.

"Cuervo? Zašto je Cuervo tako poseban?" pita Stevie. "Odakle ti znaš kad ja dolazim ovamo?" pita Lucy. Ona pokušava odagnati onaj osjećaj.

"Samo nagađam. Djeluješ mi poput noćne ptice", kaže Stevie. "Kosa ti je prirodno crvena, zar ne? Možda mahagonij pomiješan s tamnocrvenom. Obojena kosa nikad tako ne izgleda. Nisi je uvijek nosila ovako dugu kao što je sad."

"Što si ti, vidovnjakinja?" Osjećaj je jeziv. Ne želi nestati.

"Samo nagađam", kaže Stevie zavodljivim glasom. "Nisi mi odgovorila. Zašto je tekila Cuervo tako posebna?"

"Cuervo Reserva de la Familia. Prilično je posebna."

36 Patricia Cornwell

"Pa i to je nešto. Čini se da je ovo večer kada mnoge stvari radim prvi put", kaže Stevie, dodirne Lucynu ruku i zadrži je neko vrijeme. "Prvi put sam u Ptownu. Prvi put pijem stopostotnu tekilu od agave koja stoji trideset dolara čašica."

Lucy se pita odakle Stevie zna da čašica stoji trideset dolara. Za nekoga tko ne zna ništa o tekili, mnogo zna.

"Mislim da ću popiti još jednu", Stevie vikne Buddyju. "A ti bi doista mogao više natočiti. Budi dobar prema meni."

Buddy joj se nasmiješi i natoči. Dva pića poslije, Stevie se nasloni na Lucy i šapne joj na uho: "Imaš li štogod?"

"Na primjer?" pita Lucy, potpuno se prepuštajući osjećajima. U tome joj je pomogla tekila i odluka da ostane još jednu noć.

"Znaš dobro što", kaže Stevie tiho, njezin dah miluje Lucyno lice, grudi su naslonjene na njezinu ruku. "Nešto za pušenje. Nešto dobro."

"Zašto misliš da imam tako nešto?"

"Nagađam."

"Odlično ti ide."

"Ovdje to možeš dobiti bilo gdje. Vidjela sam te."

Lucy je nabavila travu prošle noći, zna gdje se to radi, u Vixenu, gdje inače ne pleše. Ne sjeća se da je vidjela Stevie. Nije bilo baš toliko ljudi, nikad ih nema u ovo doba godine. Primijetila bi Stevie. Primijetila bi je u velikoj gomili, na ulici punoj ljudi, bilo gdje.

"Možda si ti iz barske policije", kaže Lucy.

"Nemaš pojma koliko je to smiješno", kaže Stevie zavodnički. "Gdje si odsjela?"

"Blizu."

PREDATOR

37

Državni ured mrtvozornika nalazi se gdje i većina takvih ureda, na rubu finijeg dijela grada, obično blizu medicinskog fakulteta. To je kompleks od crvene opeke i betona što s jedne strane gleda na naplatne kućice na

autocesti Massachusetts, dok se s druge strane nalazi Popravna ustanova okruga Suffolk. Pogled je nikakav, buka od prometa nikad ne prestaje.

Benton zaustavi automobil kod stražnjih vrata, primijetivši na parkiralištu još samo dva vozila. Tamnoplavi Crown Victoria pripada detektivu Thrushu. Honda SUV vjerojatno potplaćenom forenzičnom patologu koji zacijelo nije bio sretan kada ga je Thrush nagovorio da dođe u to kasno doba. Benton pozvoni, oštro motreći prazno stražnje parkiralište, uvijek na oprezu ne vrebaju li kakva opasnost. Uto se otvore vrata i Thrush mu mahne da uđe.

"Isuse, mrzim ovo mjesto noću", kaže Thrush.

"Ni danju ga baš nemaš zašto voljeti", primijeti Benton.

"Drago mi je što si došao. Ne mogu vjerovati da se voziš u onome", kaže, gledajući Porsche dok zatvara za njima vrata. "Po ovakvome vremenu? Jesi li poludio?"

"Pogon na sva četiri kotača. Uostalom, kada sam jutros išao na posao, nije pao snijeg."

"Drugi psiholozi s kojima sam radio nisu dolazili ni po snijegu ni po kiši ni po sunčanom vremenu", kaže Thrush.

"Kao ni profiteri. Većina ljudi iz FBI-a koje znam nikada nije vidjela truplo."

"Osim onih koji sjede na rukovodećim položajima."

38 Patricia Cornwell

"Pričaj mi o tome. I mi ih imamo dovoljno u državnom policijskom stožeru. Izvoli."

On pruži Bentonom omotnicu dok su išli hodnikom.

"Sve sam ti stavio na disk. Mjesto zločina i fotografije s obdukcije, sve što je dosad napisano. Sve je tu. Navodno će vraški sniježiti."

Benton ponovno pomisli na Scarpettu. Sutra je Valentinovo i oni bi ga trebali provesti zajedno, otići na romantičnu večeru u luku. Ona bi trebala ostati sve do kraja vikenda za Presidents day. Nisu se vidjeli već gotovo mjesec dana. Možda se ona ne uspije probiti ovamo.

"Prognoza je bila da će padati lagana susnježica", kaže Benton.

"Prema nama se kreće oluja s Capea. Nadam se da imaš neko drugo vozilo osim tih sportskih kolica od milijun dolara."

Thrush je krupan muškarac koji je cijeli život proveo u Massachusettsu, što se čuje u njegovu govoru, pogotovo u načinu na koji izgovara slovo r, tako da se čini da ga u jeziku uopće nema. Prešao je pedesetu, ima vojnički kratku sijedu kosu i odjeven je u izgužvano smeđe odijelo. Vjerojatno je radio cijeli dan bez prestanka. On i Benton hodaju dobro osvijetljenim hodnikom. Bespriječno je čist, miriše na osvježivač zraka, a sa svake strane su ostave i prostorije s dokaznim materijalima za koje je potrebno imati elektronski ključ kako bi se u njih ušlo. Tu su čak i kolica s aparatima za prvu medicinsku pomoć - iako Benton ne shvaća kome su potrebna - i skenirajući elektronski mikroskop. To je najveća i najbolje opremljena mrtvačnica koju je ikada vidio.

Nedostatak osoblja je druga priča.

Ured godinama ima manjak osoblja, plaće su niske i ne mogu privući kompetentne patologe i druge stručnjake.

Uz to, navodne pogreške i nedjela doveli su do štetnih polemika i problema u odnosima s javnošću, zbog čega su pitanja života i smrti postala teška za sve koji su umiješani. Ured nije otvoren medijima i javnosti, a neprijateljstvo i nepovjerenje sve su očitiji. Benton radije dolazi kasno noću jer bi u radno vrijeme osjećao ogorčenje i nedobro-došlicu.

Presidents' Day - uobičajeni naziv za praznik kojim se trećeg ponedjeljka u veljači obilježava rođendan Georgea Washingtona, ali i drugih američkih predsjednika rođenih u veljači.

PREDATOR 39

On i Thrush stanu ispred zatvorenih vrata sobe za obdukciju koja se koristi u specijalnim slučajevima, onima za koje se drži da su bizarni ili biološki opasni. Njegov mobitel počne vibrirati. On pogleda ekran. Kada se ne pokaže broj to je obično ona.

"Zdravo", kaže Scarpetta. "Nadam se da je tvoja večer bolja od moje."

"U mrtvačnici sam." Zatim će Thrushu: "Samo trenutak." "Znači ne radi se ni o čemu dobrom", reče Scarpetta.

"Objasni ti kasnije. Imam pitanje. Jesi li čula za neki slučaj koji se dogodio u Božičnom dućanu u Las Olasu prije možda dvije i pol godine?"

"Kad kažeš slučaj, pretpostavljam da misliš na ubojstvo?" "Točno."

"Ne znam. Možda bi Lucy mogla nešto iskopati. Čujem da kod vas pada snijeg."

"Potruditi ću se da stigneš ovamo pa makar morao unajmiti sobove Djeda Mraza."

"Volim te." "I ja tebe", kaže on.

On završi razgovor i upita Thrusha: "S kime imamo posla?" "Pa, doktor Lonsdale je bio tako dobar da mi izađe u susret. Svidjet će ti se. Ali nije on radio obdukciju. Ona ju je radila."

Ona je šefica. Ona je dogurala do tako visokog položaja jer je ona.

"Da se mene pita," reče Thrush, "žene ne bi smjele to raditi. Kakva je to žena koja želi raditi tako nešto?"

"Ima ih koje su dobre u tome", kaže Benton. "Veoma dobre. Nisu sve došle na taj položaj zbog svojega spola, upravo suprotno."

Thrush ne poznaje Scarpettu. Benton je nikada ne spominje, pa čak ni onima koje dobro poznaje.

"Žene ne bi trebale vidjeti ovakve gadosti", kaže Thrush.

Noćni je zrak oštar i mliječnobijel na Ulici Commercial. Pahuljice snijega roje se oko uličnih svjetiljki. Blistaju, pa sve sjaji i djeluje

40

Patricia Cornwell

nadnaravno dok njih dvije idu na istok sredinom puste tihe ulice uz vodu prema kolibi koju je Lucy unajmila prije nekoliko dana poslije čudnog poziva što ga je dobio Marino od čovjeka po imenu Rub.

Lucy upali vatru pa ona i Stevie sjednu na pokrivače ispred kamina, smotaju/omf od veoma dobre trave iz Britanske Kolumbije i zajedno ga puše. Razgovaraju i smiju se, Stevie želi još.

"Samo još jedan", moli ona dok je Lucy svlači.

"Ovo je neobično", kaže Lucy dok pilji u Stevieno nago tijelo s crvenim otiscima dlanova, možda tetovažom.

Ima četiri otiska. Dva na grudima, kao da ih netko stišće, dva na gornjem dijelu unutarnje strane bedara, kao da joj netko silom rastvara noge. Na leđima nema otisaka, nema ih na onim dijelovima tijela koja Stevie ne može dohvatiti sama, pod pretpostavkom da su privremeni. Lucy pilji u njih. Ona dodirne jedan otisak, položi ruku na drugi, milujući Stevienu dojkju.

"Provjeravam je li moja veličina", kaže Lucy. "Je li pravo ili privremeno?"

"Zašto se ne skineš?"

Lucy radi ono što želi, ali ne skida odjeću. Satima na pokrivačima radi što želi obasjana svjetlošću vatre i Stevie joj se prepušta. U njoj ima više života negoli u ikome koga je Lucy ikad dotaknula, koža joj je meka, obline blage, vitka je onako kako Lucy više nije, ali kad je Stevie pokuša razodjenuti, ona se žestoko opire. Lucy to ne dopušta, Stevie se umori od pokušavanja i odustane i Lucy je odvede u postelju. Nakon što Stevie zaspi, Lucy leži budna i sluša sablasno fijukanje vjetra, pokušavajući dokučiti na što točno podsjeća taj zvuk. Zaključuje kako ipak ne zvuči kao svilene čarape na vjetru, već kao nešto puno tjeskobe i boli.

PREDATOR

41

Prostorija za obdukcije je mala, pod je pokriven pločicama, tu je uobičajeni inventar - kolica s kirurškim instrumentima, digitalna vaga, ormarić za dokazni materijal, pile i noževi za obdukciju, daske za seciranje i pomični stol za obdukciju pričvršćen za prednji dio zidnog sudopera. Hladnjak sobnih dimenzija ugrađen je u zid. Njegova su vrata djelomice otvorena.

Thrush pruži Bentonu par plavih rukavica od nitrila. "Hoćeš navlake za cipele ili masku?" pita ga.

"Ne, hvala", odgovori Benton u trenutku kad doktor Lonsdale izlazi iz hladnjaka, gurajući kolica od nehrđajućeg čelika na kojima je tijelo zatvoreno u vreći.

"Moramo biti brzi", kaže on, zaustavljajući kolica blizu sudopera i blokirajući dva kotača. "Već sam u nemilosti kod svoje žene, danas joj je rođendan."

On otvori patentni zatvarač i rastvori vreću. Žrtva ima neravno odrezanu kratku crnu kosu, vlažnu i još uvijek krvavu, umrljanu djelićima mozga i drugim tkivom. Od lica joj gotovo ništa nije ostalo. Izgleda kao da joj je u glavi eksplodirala malena bomba, što se u neku ruku i dogodilo.

"Ustrijeljena je u usta", kaže doktor Lonsdale. On je mlad, pun gorljivosti koja graniči s nestrpljivošću.

"Višestruki prijelomi lubanje, mozak pretvoren u kašu, što obično asocira na samoubojstvo, ali ništa drugo u ovome slučaju ne upućuje na samoubojstvo. Čini mi se da joj je glava bila prilično zabačena kada je povučen obarač, što

42

Patricia Cornwell

objašnjava zašto joj je lice razneseno, a neki zubi izbijeni. Ponovno, to nije rijetkost kod samoubojstava."

On upali svjetiljku s povećalom i namjesti je bliže glavi.

"Nema potrebe silom otvarati usta", komentira on, "jer ionako nije ostalo ništa od lica. Hvala ti, Bože, barem na tome."

Benton se naginje bliže i osjeća slatkast, gnjio smrad krvi koja se razlaže.

"Ima čađi na nepcu i jeziku", nastavlja doktor Lonsdale. "Površinskih rana na jeziku, perioralnoj koži i nazolabijalnom žlijebu, nastalih djelovanjem barutnih plinova nakon pucnja iz sačmarice. Kakva grozna smrt."

On rastvori vreću do kraja.

"Najbolje je ostavio za kraj", kaže Thrush. "Što kažeš? Podsjeća me na Crazy Horsea."

"Misliš na Indijanca?" doktor Lonsdale ga upitno pogleda dok skida poklopac s malene staklenke ispunjene prozirnom tekućinom.

"Da. Mislim daje on ostavljao crvene otiske dlanova na stražnjici svojega konja."

Žena ima otiske dlanova na grudima, trbuhu i unutarnjoj strani bedara. Benton primakne povećalo.

Doktor Lonsdale vatom na štapiću čisti rub otiska, govoreći: "Skida se izopropilnim alkoholom ili sličnim otapalom. Jasno, ne može se oprati vodom pa asocira na ono što ljudi koriste za privremene tetovaže. Neka vrsta boje. Možda je nacrtano vodootpornim markerom."

"Pretpostavljam da ovako nešto ovdje niste prije vidjeli", kaže Benton.

"Nikada."

Povećani otisci su dobro iscertani, čistih rubova, kao da su rađeni uz pomoć šablone. Benton traži mrlje od kista, bilo što što bi moglo ukazati na to kako je boja ili tinta nanesena. Ne može odrediti, ali sudeći po jačini boje,

zaključuje da je nanosena nedavno.

"Može biti da je to dala naslikati prije. Drugim riječima, nije povezano s njezinom smrću", dodaje doktor Lonsdale.

"Tako i ja mislim", složi se Thrush. "U ovim je krajevima vješti-čarenje i čarobnjaštvo vrlo rašireno, valjda zbog Salema7."

"Mene zanima kako brzo ovako nešto počinje blijedjeti", kaže Benton. "Jeste li ih izmjerili da vidite jesu li iste veličine kao i njezina ruka?" On pokazuje na tijelo.

"Meni se čine većima", kaže Thrush i ispruži ruku.

"Što je s leđima?" pita Benton.

"Po jedan na svakoj strani stražnjice, jedan između lopatica", odgovori doktor Lonsdale. "Izgledaju kao otisci muške ruke."

"Da", složi se Thrush.

Doktor Lonsdale napola okrene tijelo na bok pa Benton proučava otiske na stražnjem dijelu tijela.

"Čini se da ovdje ima nekakvu ogrebotinu", kaže, primjećujući ogrebano mjesto između njezinih lopatica.

"Upaljeno je."

"Ne znam sve pojedinosti", odgovori doktor Lonsdale. "Ovo nije moj slučaj."

"Čini se kao da su otisci nanoseni nakon što se ogrebla", kaže Benton. "Jesu li to i modrice?"

"Možda je to mjesto natečeno. Histologija bi trebala na to dati odgovor. Ovo nije moj slučaj", on ih podsjeti.

"Nisam sudjelovao u obdukciji", naglašava. "Prije ovoga tijelo sam vidio samo jedanput, i to ovlaš. Nisam pročitao nalaz obdukcije."

Pokaže li se da je rad šefice bio nemaran ili nestručan, on ne želi preuzeti krivnju.

"Imate li predodžbu o tome kako je dugo mrtva?" pita Benton. "Pa, niska je temperatura usporila rigor." "Je li bila smrznuta kada je pronađena?"

"Ne sasvim. Kada je dovezena, temperatura joj je navodno bila 3,3 Celzijeva stupnja. Nisam bio na mjestu gdje je pronađena. Ne mogu vam ga opisati."

Salem - asocijacija na suđenje vješticama 1692.

44

Patricia Cornwell

"Jutros u deset sati temperatura je bila minus šest", reče Thrush Bentonu. "Vremenski uvjeti su na disku koji sam ti dao."

"Znači, nalaz obdukcije je već snimljen", kaže Benton. "Na disku je", odgovori Thrush. "Materijalni tragovi?"

"Nešto zemlje, vlakana, drugih čestica koje se lijepe na krv", kaže Thrush. "Dat ću ih u laboratorij da ih što prije analiziraju."

"Sto mi možeš reći o čahuri iz sačmarice koju ste pronašli?" pita ga Benton.

"Bila je u njezinu rektumu. Izvana se nije mogla vidjeti, ali se pokazala na rendgenskoj snimci. Kvrugu, kada su mi pokazali snimku, mislio sam da je čahura bila ispod tijela prilikom snimanja. Nisam imao pojma da je vražja stvar u njoj."

"Koje je marke?"

"Remington Express Magnum 12."

"Pa ako se je sama ustrijelila, sigurno si nije ugorala čahuru u rektum nakon toga", primijeti Benton. "Jeste li provjerili čahuru preko NIBIN-a?"

"Radimo na tome", reče Thrush. "Udarina igla je ostavila lijep trag. Možda nam se posreći."

PREDATOR

45

8

Rano idućega jutra snijeg vije preko zaljeva Cape Cod i topi se u dodiru s vodom. Snijeg jedva pokriva svjetlosmeđi uski pojas plaže ispred Lucynih prozora, ali je dubok na obližnjim krovovima i na balkonu ispod njezine sobe. Ona navuče poplun sve do brade, zagleda se u vodu i snijeg, nesretna što mora ustati i imati posla s usnulom ženom pokraj sebe, sa Stevie.

Lucy nije trebala sinoć ići u Lorraine's. Žali što je tako i to joj ne izlazi iz glave. Gadi se sama sebi. Jedva čeka otići iz te ladanjske kućice opasane trijemom i krovom od šindre. Namještaj je otrcan od neprekidne smjene unajmljivača, malena zagušljiva kuhinja puna je zastarjelih kućanskih aparata. Ona promatra kako se rano jutro poigrava horizontom, dajući mu različite nijanse sive boje, dok snijeg pada gotovo jednako snažno kao i prošle noći. Ona razmišlja o Johnnyju. On je došao u Provincetown tjedan dana prije smrti i sreo nekoga. Lucy je to trebala odavno saznati, ali nije imala snage. Nije se mogla suočiti s time. Ona gleda kako Stevie ravnomjerno diše.

"Jesi li budna?" pita Lucy. "Moraš ustati."

Lucy pilji u snijeg, u morske patke koje se njišu na namreškanoj vodi sivoga zaljeva, pitajući se kako to da se nisu smrznule. Iako dobro zna kakva su izolirajuća svojstva njihova paperja, ne može vjerovati da ijedno toplokrvno biće može udobno plutati na ledenoj vodi usred mećave. Hladno joj je ispod popluna, neugodno u grudnjaku, gaćicama i košulji.

"Stevie, probudi se, moram ići", kaže glasno.

46

Patricia Comwell

Stevie se i ne pomakne, samo joj se sa svakim polaganim udahom nježno dižu i spuštaju leđa. Lucy se osjeća bolesno koliko se kaje. Ljuta je i ogorčena jer se očito ne može zaustaviti da ovo radi, da radi to što mrzi. Veći dio godine ponavljala je sebi - dostaje toga, a onda se dogode noći kao što je prošla i ona zna da to nije ni pametno ni logično i uvijek joj je žao. Uvijek, jer je ponižavajuće, a onda se mora izvući iz tog škripca i još više lagati. Nema izbora. Njezin život je takav kakav jest. Preduboko je zabrazdila da izabere nešto drugo, a nešto i nije birala sama. Još uvijek ne može vjerovati. Dodiruje svoje osjetljive grudi i široki trbuh kako bi se uvjerila daje ipak istina, ali još uvijek ne može shvatiti. Kako joj se to moglo dogoditi?

Kako Johnny može biti mrtav?

Nikad nije istražila što mu se dogodilo. Jednostavno je digla ruke i duboko u sebi skrila svoje tajne.

Žao nije, pomisli, nadajući se da, gdje god se on nalazio, razumije njezine misli onako kao nekoć, samo drugačije. Možda u ovome času on zna o čemu ona razmišlja. Možda shvaća zašto se ona drži podalje - jer je prihvatila da si je on to sam učinio. Možda je bio u depresiji. Možda je mislio da njegov život više nema smisla. Ona nikad nije povjerovala da ga je brat ubio. Ali nije ni pomislila da ga je ubio netko drugi. A onda je Marino dobio onaj zlokobni telefonski poziv od Ruba.

"Moraš ustati", kaže ona Stevie.

Lucy posegne za pištoljem Colt Mustang .380 što je ležao na ormariću pokraj postelje.

"Hajde, probudi se."

Basil Jenrette leži u svojoj ćeliji na željeznom krevetu. Pokriven je tankim pokrivačem, od one vrste koja ne oslobađa otrovne plinove poput cijanida ako se zapali. Madrac je tanak i tvrd, ni on ne ispušta otrovne plinove u slučaju požara. Smrtonosna bi injekcija bila neugodna, električni stolac još gori, ali plinska komora, samo to ne. Gušenje, nedostatak kisika. Bože, ne.

Dok namješta krevet i gleda svoj madrac, razmišlja o požaru i nemogućnosti da diše. On ne smatra sebe tako lošom osobom. Barem nikome nikad nije radio ono što je njemu radio učitelj glasovira,

PREDATOR

47

sve dok Basil nije prestao ići na njegove satove ma koliko ga majka zbog toga šibala remenom. Prestao je ići kako više ne bi gotovo povratio, zadavio se, ostao bez zraka. Nije o tome mnogo razmišljao sve dok nisu spomenuli plinsku komoru. Iako je znao da se dolje u Gainesvilleu smrtna kazna izvršava injekcijom, čuvari su mu prijetili plinskom komorom, smijali se i dobacivali mu podrugljive primjedbe kada bi se on drhteći sklopčao na krevetu.

Sada se više ne mora brinuti o plinskoj komori niti o bilo kakvoj vrsti smrtne kazne. On je sada dio znanstvenog projekta.

Zato osluškuje neće li čuti ladicu u dnu čeličnih vrata kako se otvara, zvuk poslužavnika s doručkom.

On ne može vidjeti da je vani dan, ćelija nema prozora, ali zna da je zora jer čuvari idu u obilazak, otvaraju se ladice u vratima i uz tresak zatvaraju dok drugi zatvorenici dobivaju jaja sa slaninom i toplo pecivo, ponekad pečena jaja, ponekad kajganu. Osjeća miris hrane dok leži na krevetu ispod neotrovna pokrivača, na neotrovnju madracu i razmišlja o svojoj pošti. Mora je dobiti. Osjeća bijes i tjeskobu kao nikad dosad. Osluškuje korake, a onda visoko na vratima ugleda debelo crno lice strica Remusa iza otvora s mrežom.

Tako ga Basil zove. Stric Remus. To i jest razlog zašto Basil više ne dobiva poštu. Nije ju dobio već mjesec dana.

"Želim svoju poštu", kaže stricu Remusu iza mreže. "Moje je ustavno pravo daje dobijem."

"Zašto misliš da bi itko želio pisati takvoj jadnoj guzici kao što si ti?" pita lice iza mreže.

Basil ne razaznaje mnogo, samo tamni obris lica i vlažne oči koje zure u njega. Basil zna što se radi s očima da ne sjaje po njemu, da ne vide ono što ne bi smjele vidjeti prije negoli postanu mračne i izbezumljene i on se gotovo uguši. Ovdje, u ovoj ćeliji za samoubojice, on ne može učiniti gotovo ništa, pa mu srdžba i tjeskoba stišću želudac kao spužvu.

"Znam da imam poštu", kaže Basil. "Želim je."

Lice nestane i otvori se ladica. Basil ustane s kreveta i uzme poslužavnik. Ladica u dnu debelih, sivih, čeličnih vrata s treskom se zatvori.

48

Patricia Cornwell

"Nadam se da ti nitko nije pljunuo u hranu", kaže stric Remus kroz mrežu. "Uživaj u doručku."

Pod od širokih dasaka je hladan pod Lucynim bosim nogama dok se ona vraća u spavaću sobu. Ispod pokrivača, Stevie još uvijek spava. Lucy odloži dvije šalice kave na noćni ormarić, uvuče ruku pod madrac i počne tražiti spremnike za metke. Možda je sinoć bila neoprezna, ali ne toliko da ostavi nabijen pištolj kada u kući ima nepoznatu osobu.

"Stevie?" kaže. "Hajde. Probudi se. Hej!"

Stevie otvori oči i netremice gleda kako Lucy stoji pokraj postelje i stavlja spremnik u pištolj.

"Kakav prizor", kaže Stevie, zijevajući. "Moram ići." Lucy joj pruži kavu.

Stevie zuri u pištolj. "Zacijelo mi vjeruješ kada si ga cijelu noć držala na stoliću."

"Zašto ti ne bih vjerovala?"

"Pretpostavljam da se vi odvjatnici morate stalno brinuti, jer je mnogo ljudi čije ste živote uništili", kaže Stevie.

"U današnje doba nikad ne znaš na koga ćeš naići."

Lucy joj je rekla da je odvjatnica iz Bostona. Stevie vjerojatno o njoj misli mnogo toga što nije istina.

"Kako znaš da volim crnu kavu?"

"Ne znam", reče Lucy. "U kući nema ni mlijeka ni vrhnja. Doista moram krenuti."

"Mislim da bi trebala ostati. Hajdemo se kladiti da nećeš požaliti. Ima stvari koje nismo dovršile, sjećaš se? Tako si me napila i drogirala da ti nisam uspjela ni skinuti odjeću. To mi se dogodilo prvi put."

"Čini se da ti se štošta dogodilo prvi put."

"Nisi se skinula", podsjeti je Stevie, pijuckajući kavu. "To mi je svakako prvi put."

"Pa baš i nisi bila prisebna."

"Dovoljno prisebna da barem pokušam. Nije kasno da ispravim propust."

PREDATOR 49

Ona sjedne i nasloni se na jastuke, pokrivač sklizne ispod njezinih grudi, a bradavice se ukrute na hladnome zraku. Ona je svjesna što ima i kako se time treba koristiti i Lucy joj ne vjeruje da je išta od onoga što se dogodilo prethodne noći za nju prvi put.

"Bože, kako me boli glava", kaže Stevie dok primjećuje kako je Lucy gleda. "Zar nisi rekla da se to ne može dogoditi od dobre tekile?"

"Miješala si je s votkom."

Stevie popravi jastuke iza sebe. Pokrivač sklizne još niže, do njezinih kukova. Ona makne svoju zagasitoplavu kosu s očiju. Kakav prizor na jutarnjem svjetlu, ali Lucy ne želi više ništa imati s njom. Ponovno su joj odbojni oni crveni otisci dlanova.

"Sjećaš se da sam te sinoć pitala o tome?" kaže Lucy, gledajući u njih.

"Svašta si me pitala prošle noći." "Pitala sam te gdje si to dala napraviti."

"Zašto se ne vratiš u postelju?" Stevie tapka mjesto pokraj sebe. Njezine oči kao da prže Lucynu kožu.

"Zacijelo je boljelo kad su ti ih radili. Osim ako nisu lažni, a meni se čini da jesu."

"Mogu ih skinuti acetonom ili dječjim uljem, ali uvjerenam sam da ni toga nemaš u kući."

"U čemu je štos?" Lucy pilji u otiske. "To nije bila moja ideja." "Čija onda?"

"Jedne osobe koja me ljuti. Ona mi to napravi, a ja ih poslije moram skidati."

Lucy se namršti, netremice je gledajući. "Dopuštaš da ti ih netko nacрта. To je pomalo nastrano", kaže ona osjećajući ubod ljubomore dok zamišlja kako netko crta po Stevienu nagome tijelu. "Ne moraš mi reći tko", kaže Lucy kao da to nije važno.

"Mnogo je bolje biti onaj koji to radi drugome", kaže Stevie i Lucy ponovno osjeti ljubomoru. "Dođi", kaže Stevie, mazno ponovno tapkajući postelju.

50 Patricia Cornwell

"Moramo otići odavde. Imam posla", kaže Lucy, uzme crne hlače, široki crni džemper i pištolj i pođe u malenu kupaonicu odmah pokraj spavaće sobe.

Zatvori vrata i zaključa ih. Razodjene se, ne gledajući se u ogledalo, želeći da ono što se događa s njezinim tijelom nije stvarno ili da je tek noćna mora. Dodiruje se dok se tušira da vidi nije li se štogod promijenilo i izbjegava ogledalo dok se briše.

"Vidi, vidi", kaže Stevie dok Lucy rastreseno, potpuno odjevena izlazi iz kupaonice, mnogo goreg raspoloženja negoli nekoliko trenutaka prije. "Izgledaš kao tajna agentica. Baš si faca. Želim biti poput tebe."

"Ti me i ne poznaješ."

"Nakon prošle noći znam dovoljno", kaže ona, odmjeravajući Lucy od glave do pete. "Ta tko ne bi želio biti poput tebe? Izgledaš kao da se ničega ne bojiš. Postoji li išta što te plaši?"

Lucy se nagne i navuče pokrivač sve do Steviene brade. Stevien se izraz lica promijeni. Ona se ukoči i pilji u postelju.

"Žao mi je, nisam te imala namjeru uvrijediti", kaže Stevie pokorno i obrazi joj se zacrvene.

"Ovdje je hladno. Pokrila sam te jer..."

"Sve je u redu. To mi se i prije događalo." Ona pogleda Lucy očima ispunjenim beskrajnim strahom i tugom.

"Misliš da sam ružna, zar ne? Ružna i debela. Ne sviđam ti se. Svakako ne na dnevnom svjetlu."

"Ti si sve samo ne ružna i debela", kaže Lucy. "Sviđaš mi se, samo... Sranje, žao mi je. Nisam te željela..."

"Uopće se ne čudim. Zašto bi se nekome kao što si ti sviđao netko poput mene?" kaže Stevie, omotavajući se pokrivačem i ustajući s postelje. "Ti možeš imati koga god poželiš. Veoma sam ti zahvalna. Doista. Neću reći nikome."

Lucy je ostala bez riječi. Gleda kako Stevie skuplja odjeću u dnevnoj sobi, odijeva se, drhti, dok joj se usnice neobično grče.

"Bože, Stevie, ne plači."

"Barem me nazovi pravim imenom!"

"Što bi to trebalo značiti?"

Steviene su oči krupne, tamne i prestrašene. "Molim te, sada bih željela poći. Neću nikome reći. Hvala ti, zaista sam ti zahvalna."

"Zašto to govoriš?" pita Lucy.

Stevie dohvati svoj dugački crni kaput s kapuljačom i odjene ga. Lucy je kroz prozor gleda kako odlazi obavijena snijegom, dok joj dugački crni kaput leprša oko visokih crnih čizama.

52 Patricia Cornwell

Pola sata kasnije Lucy zakopča skijašku jaknu, spremi pištou i dva dodatna spremnika u džep.

Zaključa kućicu i drvenim se stubama pokrivenim snijegom spusti na ulicu. Razmišlja o Stevie, njezinu neobjašnjivom ponašanju i osjeti krivnju. Sjeti se Johnnyja i osjeti krivnju, sjeti se San Francisca, kada ju je odveo na večeru i uvjerio je da će sve biti u redu.

5 tobom će sve biti u redu, obećao je. Ne mogu živjeti ovako, rekla je ona.

U restoranu Mecca u Ulici Market bila je damska večer pa je lokal bio pun žena, zgodnih žena. Izgledale su sretno, samouvjereni i zadovoljne sobom. Lucy je imala osjećaj daje odmjeravaju i to joj je smetalo kao nikad prije.

Želim smjesta nešto poduzeti, rekla je. Pogledaj me kako izgledam.

Izgledaš odlično, Lucy.

Nisam bila ovako debela od desete godine.

Prestala si uzimati lijek i...

Od njega mi je zlo i osjećam se iscrpljeno.

Neću ti dopustiti da učiniš nešto nepromišljeno. Moraš mi vjerovati.

Netremice ju je gledao u oči pod svjetlošću svijeća i njegovo će joj lice, način na koji ju je gledao te večeri, uvijek biti u sjećanju. Bio je zgodan, profinjnih crta lica i neobičnih očiju boje kao u tigra i

PREDATOR 53

ona mu nije mogla ništa zatajiti. Znao je sve o njoj i upoznao ju je u svakom mogućem pogledu.

Dok pločnikom zametenim snijegom hoda na zapad uz zaljev Cape Cod, prate je osjećaji samoće i krivnje.

Pobjegla je. Sjetila se trenutka kada je čula da je mrtav. Saznala je to onako kako nitko ne bi trebao - čula je na radiju.

Prominentni liječnik pronađen je ustrijeljen u svojem stanu u Hollywoodu. Izvori bliski policiji kažu kako je možda riječ o samoubojstvu. ..

Nije imala koga pitati. Nitko nije znao da ona poznaje Johnnyja, nikad nije upoznala njegova brata Laurela ili nekoga od njihovih prijatelja. Koga je mogla pitati?

Telefon joj počne vibrirati, ona stavi slušalicu u uho i javi se. "Gdje si?" pita Benton.

"Hodam po mećavi u Ptownu. Mislim, nije baš mećava. Polako jenjava." Lucy je pomalo ošamućena, pomalo mamurna. "Jesi li otkrila štogod zanimljivo?" Ona se sjeti prošle noći i osjeti zbuđenost i sram.

"Samo to da nije bio sam kada je tjedan dana prije smrti posljednji put bio ovdje. Izgleda da je došao ovamo odmah nakon operacije, a zatim je otputovao na Floridu."

"Je li Laurel bio s njime?"

"Nije."

"Pa kako se snalazio sam?"

"Kao što rekoh, izgleda da nije bio sam."

"Tko ti je to rekao?"

"Pipničar. Čini se da je Johnny nekoga upoznao."

"Jesi li saznala koga?"

"Neku ženu. Znatno mlađu od sebe."

"Ime?"

"Jan. Drugo ne znam. Johnny je bio uzrujan zbog operacije koja, kao što znaš, nije dobro prošla. Ljudi svašta rade kada su prestrašeni i ne osjećaju samopouzdanje."

"Kako se ti osjećaš?"

54 Patricia Cornwell

"Dobro", slaže ona.

Kako kukavički. Kako sebično.

"Ne zvučiš dobro", kaže Benton. "Nisi ti kriva zbog onoga što se dogodilo Johnnyju."

"Ali ja sam pobjegla od toga. Nisam prokleto ništa poduzela." "Zašto ne bi provela neko vrijeme s nama? Kay će tu biti tjedan dana. Bilo bi nam veoma drago da te vidimo. Ti i ja ćemo pronaći nešto vremena da nasamo porazgovaramo", iz Bentona progovara psiholog.

"Ne želim je vidjeti, pokušati joj objasniti." "Lucy, ne smiješ se više tako ponašati prema njoj."

"Ne pokušavam je povrijediti", kaže ona, ponovno se sjetivši Stevie.

"Onda joj reci istinu. To je sve što je potrebno." "Zašto si me zvao?" Ona naglo promijeni temu.

"Zamolio bih te da mi što prije učiniš nešto", odgovori on. "Na sigurnom sam telefonu."

"Ako ovdje nitko nema uređaje za prisluškivanje, onda sam i ja.
Nastavi."

On joj ispriča o ubojstvu koje se navodno dogodilo prije otprilike dvije i pol godine u Božićnom dućanu, navodno u području grada Las Olas. Ispriča joj sve što mu je Basil Jenrette rekao. Kaže joj kako Scarpetta ne zna ni za kakav sličan slučaj, ali ona tada nije radila u južnoj Floridi.

"Budući da sam informacije dobio od sociopata," podsjeti je on, "nisam siguran da uopće ima nešto u tome."

"Je li iskopao oči i navodnoj žrtvi u Božićnom dućanu?"

"To mi nije rekao. Nisam mu želio postavljati previše pitanja dok ne provjerim njegovu priču. Možeš li pogledati u HIT-u, vidjeti ima li čega?"

"Počet ću čim budem u avionu", kaže ona.

PREDATOR 55

10

Zidni sat iznad police za knjige pokazuje da je prošlo pola sata od podneva, a odvjetnik djeteta koje je najvjerojatnije ubilo mlađega brata polako lista papire s druge strane Scarpettina stola.

Dave je mlad, tamne puti, lijepo građen. Jedan od onih muškaraca čije nepravilne crte lica nekako tvore ugodan, privlačan sklad. Poznat je po žaru kojim vodi parnice u slučajevima nesavjesnog obavljanja posla i mnogi na Akademiji, pogotovo tajnice i studentice, odjednom pronalaze razlog da prođu ispred Scarpettinih vrata, svi osim Rose naravno. Ona je već petnaest godina Scarpettina tajnica. Već je odavno prošla dob za odlazak u mirovinu i nije osobito osjetljiva na muški šarm, osim ako se ne radi o Marinu. On je vjerojatno jedini muškarac čije očijukanje prihvaća, pa je Scarpetta nazove daje upita gdje je on. Trebao je biti na ovome sastanku.

"Sinoć sam ga pokušavala dobiti", kaže Scarpetta preko telefona Rose. "Nekoliko puta."

"Dajte da vidim mogu li gaja pronaći", kaže Rose. "U posljednje se vrijeme neobično ponaša."

"Ne samo u posljednje vrijeme."

Dave, glave zabačene unatrag, proučava nalaz obdukcije. Čita kroz naočale debelih okvira što su mu navrh nosa.

"Posljednjih je tjedana sve gori. Imam čudan osjećaj da se radi o nekoj ženi."

"Vidite možete li ga pronaći."

Ona spusti slušalicu i pogleda preko stola da vidi je li Dave spreman postaviti uobičajena nezgodna pitanja o još jednoj kompliciranoj

56 Patricia Cornwell

smrti. Uvjerenje da se i taj slučaj može riješiti uz poveću naknadu. Za razliku od većine policijskih odjela koji u pomoć pozovu Akademijine znanstvenike i medicinske stručnjake, odvjetnici obično plaćaju te usluge. Kao po pravilu, većina njih koja to može platiti zastupa one koji su krivi kao sam vrug.

"Marino neće doći?" pita on. "Pokušavamo ga pronaći."

"Za manje od sata moram biti na iskazu pod prisegom." On okrene stranicu izvješća. "Čini mi se da na kraju krajeva dokazi upućuju na to kako se radilo o udarcu, ništa više."

"Nemam namjeru to reći na sudu", kaže ona, gledajući izvješće, pojedinosti obdukcije koju nije ona radila. "Ono što mogu reći je da subduralni hematoma može nastati zbog udarca - u ovome se slučaju radi o navodnom padu s kauča na popločeni pod - što je malo vjerojatno. Hematom je najvjerojatnije nastao kao posljedica silovitog tresenja koje izaziva subduralno krvarenje i ozljedu leđne moždine."

"Ali u pogledu krvarenja mrežnica, zar se ne slažemo da to može nastati zbog ozljede kao stoje udarac glavom o pločice, što uzrokuje subduralno krvarenje?"

"Pri padu s tako male visine - ne. Ponavljam, razlog će prije biti lamatanje glave naprijed-natrag. Kao što se jasno vidi iz izvješća."

"Baš mi i ne pomažeš, Kay."

"Ako ne želiš nepristrano mišljenje, trebao bi potražiti drugog stručnjaka."

"Ne postoji drugi stručnjak. Nema ti ravna." On se nasmiješi. "Što je s manjkom vitamina K?"

"Možda ako imaš krv izvađenu prije smrti koja bi pokazala manjak vitamina K", kaže ona. "Loviš u mutnom."

"Problem je što nemamo tu krv. Dječak je umro na putu do bolnice."

"To je problem."

"Ali sindrom tresenja djeteta ne može biti dokazan. Svakako je nejasno i neuvjerljivo. Barem to možeš priznati."

PREDATOR57

"Jasno je samo jedno - ne ostavlja se mamičin četrnaestogodišnji sin da čuva tek rođenog brata, ako je sin već dva puta bio na sudu za maloljetnike zbog napada na drugu djecu i poznato je da ima naglu narav."

"Ali to nećeš reći."

"Neću."

"Gle, sve što tražim je da na sudu kažeš kako ne postoje čvrsti dokazi da je dijete treseno."

"Ali naglasit ću kako ne postoje čvrsti dokazi da nije, te da ne vidim greške u nalazu obdukcije."

"Akademija je sjajna", kaže Dave, ustajući iz naslonjača. "Ali vas dvoje ste me dobro sredili. Marino se nije pojavio, a sada me i ti ostavljaš na cjedilu."

"Žao mi je zbog Marina", kaže ona.

"Možda bi ga trebala bolje držati pod kontrolom."

"To baš i nije moguće."

Dave popravi svoju napadnu prugastu košulju, namjesti napadnu svilenu kravatu i odjene svileni sako šivan po mjeri. Spremi papire u torbu za spine od krokodilske kože.

"Priča se da istražuješ slučaj Johnnyja Swifta", kaže on, zatvarajući srebrne kopče na torbi.

Scarpetta je na trenutak zatečena. Ne razumije kako je moguće da Dave to zna.

"Obično ne obraćam pozornost na glasine, Dave."

"Njegov je brat vlasnik jednog od mojih najdražih restorana u South Beachu i, kakve li ironije, restoran se zove Rumors, glasine",

kaže on. "Znaš, Laurel je imao nekih problema." "O njemu ne znam ništa."

"Jedna djevojka koja radi kod njega širi priču da je Laurel ubio Johnnyja zbog novca, zbog onoga što mu je Johnny trebao ostaviti u oporuci. Priča da Laurel ima navike koje si ne može priuštiti."

"Zvuči kao naklapanje. Ili se možda nekome zamjerio."

Dave pođe do vrata.

58 Patricia Cornwell

"Nisam osobno razgovarao s njom. Svaki put kada pokušam, nema je. Osobno, vjerujem daje Laurel dobar momak. Samo čudno, kako to da se baš kad čujem svakojake priče, Johnnyjev slučaj ponovno otvara?"

"Nisam znala da su ga ikad zatvorili", kaže Scarpetta.

Pahuljice su mrzle i oštre, pločnik i ulice ledeno bijeli. Vani nema mnogo ljudi.

Lucy žustro korača prema svratištu Anchor dok pijucka vruću kavu s mlijekom. Ondje se prijavila prije nekoliko dana pod lažnim imenom kako bi mogla sakriti iznajmljeni Hummer. Nije ga nijedanput parkirala ispred ladanjske kućice, nije htjela da neznanci vide kakav automobil vozi. Ona skrene na uski prilaz koji naokolo vodi do malenoga parkirališta blizu obale gdje je Hummer pokriven snijegom. Otključa vrata, uključi motor i grijanje. Snijegom pokriveni prozori daju joj osjećaj da je u hladnom, polumračnom igluu.

Upravo je nazvala jednog od svojih pilota, kada ugleda ruku u rukavici kako briše snijeg s bočnog stakla; a onda se pojavi lice u crnoj kapuljači. Lucy prekine vezu i ispusti mobitel na sjedalo.

Dugo gleda Stevie, zatim spusti staklo dok grozničavo razmišlja kako se to moglo dogoditi. Nije dobro što ju je pratila ovamo. Još je gore što ona nije primijetila da je prati.

"Što to radiš?" pita Lucy.

"Samo sam ti željela nešto reći."

Stevien je izraz lica teško pročitati. Možda je blizu suza, veoma uzrujana i povrijeđena, ili su joj možda oči tako blistave zbog studenog, oštrog vjetra što puše iz zaljeva.

"Ti si najimpresivnija osoba koju sam ikad upoznala", kaže Stevie. "Mislim da si moja junakinja. Moja nova junakinja."

Lucy nije sigurna ruga li joj se Stevie. Možda i ne. "Stevie, moram na aerodrom."

"Još uvijek nisu počeli otkazivati letove, ali navodno će ostatak tjedna biti grozan."

"Hvala ti na prognozi vremena", kaže Lucy. Stevien je pogled divlji, živčan. "Gledaj, žao mi je. Nisam te imala namjeru povrijediti."

PREDATOR 59

"I nisi", kaže Stevie, kao da joj takvo što uopće nije palo na pamet. "Ni najmanje. Nisam mislila da ćeš mi se toliko svidjeti. Tražila sam te da ti to kažem. Spremi to u neki kutak te svoje pametne glave i sjeti se u trenucima samoće. Doista nisam mislila da ćeš mi se toliko svidjeti."

"Da, to si već nekoliko puta rekla."

"Zanimljivo. Doimaš se tako samouvjerenom, zapravo arogantnom. Hladnom i nezainteresiranom. Ali uvidam da iznutra nisi takva. Smiješno kako stvari ispadnu potpuno drugačije od onoga što očekuješ."

Vjetar upuhuje snijeg u Hummer, zasipajući unutrašnjost vozila.

"Kako si me pronašla?" pita Lucy.

"Vratila sam se do kućice, ali ti si već bila otišla. Slijedila sam tvoje tragove u snijegu. Dovedi su me dovde. Koji je tvoj broj cipela? Trideset devet? Nije bilo tako teško."

"Pa, žao mi je zbog..."

"Molim te", Stevie je strastveno prekine. "Znam da nisam samo još jedna od mnogih, kako kažu."

"U pravu si", kaže Lucy, ali zna da nije tako.

Ona je toga svjesna, iako to nikad ne bi tako izrazila. Žao joj je zbog Stevie. Žao joj je zbog tete, zbog Johnnyja, zbog svih koje je iznevjerila.

"Netko bi pak mogao zaključiti da si tek jedna od mojih mnogih pobjeda", kaže Stevie šaljivo, zavodnički, ali Lucy više ne želi taj osjećaj.

Stevie je ponovno samouvjeren, puna tajni, nevjerovatno privlačna.

Lucy ubaci Hummer u rikverc dok joj od snijega i vjetra s vode bridi lice.

Stevie kopa po džepu kaputa, izvadi komadić papira, pruži joj ga kroz otvoren prozor.

"Moj broj telefona", kaže.

Pozivni je 617, područje Bostona. Stevie ni u jednome trenutku nije spomenula gdje živi. Lucy je nije pitala.
60 Patricia Cornwell

"Samo sam ti to htjela reći", kaže Stevie. "I, sretno ti Valenti-novo."

One se pogledaju kroz otvoren prozor dok motor brui i pada snijeg koji se lijepi za Stevien crni kaput. Preljepa je, i Lucy osjeća ono što je osjećala u Lorraine'su. Mislila je da je taj osjećaj nestao, ali ponovno je tu.

"Ja nisam poput svih ostalih", kaže Stevie, gledajući Lucy u oči.

"Nisi."

"Ovo je broj mog mobitela", kaže Stevie. "Ja zapravo živim na Floridi. Nakon što sam napustila Harvard, nisam se zamarala promjenom broja. To nije važno. Uostalom, imam besplatne minute."

"Bila si na Harvardu?"

"Obično to ne spominjem. Neke ljude to odbija."

"Gdje na Floridi?"

"Gainesville", odgovori ona. "Sretan ti Dan sv. Valentina", kaže ponovno. "Nadam se da će ti biti najljepši koji si dosad imala."

PREDATOR

61

11

Na interaktivnoj bijeloj ploči u učionici 1A slikovita je fotografija torza muškarca. Košulja mu je raskopčana, veliki nož zabijen u maljava prsa.

"Samoubojstvo", dobaci jedan od studenata.

"Evo još jedne činjenice. Iako se to ne primjećuje na fotografiji", kaže Scarpetta skupini od šesnaest studenata grupe na Akademiji. "Pronađene su višestruke rane od noža."

"Ubojstvo." Isti onaj student brzo mijenja odgovor i svi se nasmiju.

Scarpetta im pokaže sljedeći slajd na kojemu se oko smrtonosne rane vidi još uboda.

"Čini se da su plitki", kaže drugi student.

"A što je s kutom? Zar ne bi trebali biti okrenuti prema gore ako si je to učinio sam?"

"Nije nužno, ali evo pitanja", kaže Scarpetta s podija u prednjem dijelu učionice. "Što vam govori raskopčana košulja?"

Tišina.

"Kada biste se htjeli ubosti, biste li to učinili kroz odjeću?" pita. "Uzgređ budi rečeno, vi ste u pravu", kaže ona studentu koji je komentirao plitke rane. "Većina ovih reznih rana", ona pokaže na ploču, "jedva je razderala kožu. To nazivamo ranama oklijevanja."

Studenti zapisuju. To je pametna grupa željna znanja, raznih su godišta, različita podrijetla iz raznih krajeva zemlje. Dvoje je iz Engleske. Nekoliko njih detektivi koji žele završiti intenzivni tečaj

62

Patricia Cornwell

proučavanja mjesta zločina. Drugi su detektivi odjela ubojstava koji žele to isto. Neki su diplomirani forenzičari koji rade na magisteriju iz psihologije, nuklearne biologije i mikroskopije. Jedan je pomoćnik okružnog tužitelja koji želi osigurati što više presuda.

Ona prikaže još jedan slajd na ploči, posebno odvratnu fotografiju čovjeka kojemu su iz rasporena trbuha ispala crijeva. Nekoliko studenata zastenje. Jedan reče: 'Joj'.

"Tko zna što je to sepuku?" pita Scarpetta. "Hara-kiri", čuje se s vrata.

Doktor Joe Amos, ovogodišnji specijalizant forenzične patologije, uđe kao daje to njegova grupa. Visok je i štrkljast, čupave crne kose, duge šiljaste brade i tamnih, svjetlucavih očiju. Scarpettu podsjeća na crnu pticu, na vranu.

"Nisam vas imao namjeru prekidati", kaže on, ali ipak to čini. "Ovaj je tip", on kimne prema jezivoj sceni na ploči, "uzeo veliki lovački nož, zabio si ga s jedne strane trbuha i rasporio ga. To se zove motiviranost."

"Je li to bio vaš slučaj, doktore Amos?" pita zgodna studentica.

Doktor Amos joj priđe bliže, doimajući se veoma ozbiljno i važno. "Nije. Ali morate zapamtiti jedno: samoubojstvo se razlikuje od ubojstva po tome što samoubojica razreze trbuh, a onda povuče nožem prema gore te napravi klasični L kakav nalazimo kod harakirija. A to ovdje nije slučaj."

On pokaže na ploču.

Scarpetta se savladava.

"To bi bilo teško napraviti da je riječ o ubojstvu", dodaje on.

"Ovdje ne vidimo formu slova L."

"Upravo tako", kaže on. "Tko glasa da se radilo o ubojstvu?"

Nekoliko studenata podigne ruku.

"I ja glasam za to", kaže on samouvjeren.

"Doktore Amos? Kako je brzo umro?"

"S takvom se ranom živi nekoliko minuta. Iskrvarenje je veoma brzo. Doktorice Scarpetta, možete li izići na trenutak? Žao mi je što vas prekidam", kaže studentima.

PREDATOR

63

Ona i Joe izidu u hodnik. "O čemu se radi?" pita Scarpetta.

"O paklenoj sceni koju imamo na rasporedu kasnije poslije podne", kaže on. "Volio bih je začiniti, učiniti još zanimljivijom."

"I to nije moglo pričekati do kraja sata?"

"Pa, mislio sam da biste vi mogli nagovoriti nekog od studenata da volontira. Oni će učiniti sve što ih vi zamolite."

Ona se ne obazire na laskanje.

"Pitajte ih bi li netko od njih pomogao oko poslijepodnevene paklene scene, ali ne smijete reći pojedinosti pred svima."

"A pojedinosti su...?"

"Mislio sam da bi Jenny najbolje odgovarala pa bi bilo dobro kada biste je pustili sa sata u tri da mi pomogne."

On misli na zgodnu studenticu koja gaje pitala je li rasporena utroba bio njegov slučaj.

Scarpetta ih je više puta vidjela zajedno. Joe je zaručen, ali čini se da ga to ne sprječava da bude veoma srdačan s privlačnim studenticama, unatoč tome što Akademija ne odobrava takvo ponašanje. Dosad još nije uhvaćen u neoprostivom prekršaju, ali ona bi voljela da jest. Tako bi ga se rado riješila.

"Ona bi trebala biti počinitelj zločina", objašnjava on tiho i uzbuđeno. "Ona izgleda tako nevino i slatko. Dvoje po dvoje studenata rješava ubojstvo. Zrtva je ustrijeljena više puta dok je sjedila na zahodu. Sve se naravno događa u jednoj od motelskih soba. Pojavi se Jenny, sva shrvana, histerična. Kći ubijenoga. Vidjet ćemo hoće li im popustiti budnost."

Scarpetta šuti.

"Naravno, na mjestu zločina bit će i nekoliko policajaca. Oni će, recimo, pretraživati prostorije uvjereni da je počinitelj pobjegao. Bit je u tome da vidimo je li itko dovoljno pametan da ispita je li ta lijepa mlada cura možda osoba koja je upravo upucala tipa, svojega oca, dok je srao. I što mislite? Ona je kriva. Oni se opuste, ona izvadi pištolj, počne pucati i bude ustrijeljena. Voila. Klasično samoubojstvo uz pomoć policije."

64

Patricia Cornwell

"Možete sami pitati Jenny nakon nastave", kaže Scarpetta dok pokušava shvatiti zašto joj se scenarij čini tako poznatim.

Joe je opsjednut paklenim scenarijima, inače Marinovom inovacijom. To je ekstremno insceniranje mjesta zločina koje bi trebalo pokazati stvarne opasnosti i neugodnosti smrti. Njoj se ponekad čini da bi Joe trebao dići ruke od forenzične patologije i prodati dušu Hollywoodu. Ako uopće ima dušu. Scenarij koji je upravo predložio podsjeća je na nešto.

"Dobro, a?" kaže on. "To bi se moglo dogoditi u stvarnom životu."

Uto se ona sjeti. Doista se dogodilo.

"Imali smo takav slučaj u Virginiji", kaže. "Kada sam bila šefica."

"Doista?" upita on zadivljeno. "Pa čini se kako pod kapom nebeskom nema ničeg novog."

"Uzgred budi rečeno, Joe", kaže ona. "U većini slučajeva sepukua i harakirija uzrok smrti je zastoj rada srca uzrokovan iznenadnim srčanim kolapsom zbog iznenadnog pada tlaka unutar abdomena i iznenadnog vađenja utrobe, a ne iskrvarenje."

"To je bio vaš slučaj? Onaj na ploči?" on pokaže na učionicu.

"Marinov i moj. Prije mnogo godina. I još nešto", doda ona. "Radilo se o samoubojstvu, ne o ubojstvu."

PREDATOR

65

12

Cessna Citation X leti na jug brzinom nešto manjom od jednog maha dok Lucy učitava fileove na virtualnu privatnu mrežu koja ima takav vatrozid kakav ne može probiti ni Ministarstvo domovinske sigurnosti.

Ona barem vjeruje u to daje njezina informacijska infrastruktura neprobijna. Da nijedan haker, uključujući i vladu, ne može nadgledati prijenos povjerljivih podataka stvorenih sustavom upravljanja bankom podataka Heterogena transakcija slika, inače poznatom pod akronimom HTS. Ona je sama osmislila i programirala HTS. Vlada za njega ne zna, ona je u to sigurna. Također je uvjeren da za HTS zna malo ljudi. Ona ima patent na HTS i bez problema bi mogla prodati softver, ali novac joj nije potreban, jer je prije mnogo godina zaradila pravo bogatstvo kada je razradila drugi softver, uglavnom tražilice, kojima se u ovom trenutku koristila u cyberspaceu, tražeći podatke o eventualnoj nasilnoj smrti povezanoj s nekim obrtom u južnoj Floridi.

Osim ubojstava koja su se, kao što se i moglo očekivati, dogodila u samoposluživanjima i trgovinama

alkoholom, salonima za masažu i topljes-klubovima, nije pronašla nasilne zločine, riješene ili neriješene, koji bi mogli potvrditi ono što je Basil Jenrette ispričao Bentonu. Ipak, nekoć je doista postojala tvrtka pod nazivom Božićni dućan. Nalazila se uz obalu na križanju ceste A1A i Bulevara Las Olas istok, u nizu jeftinih butika za turiste, kafića i slastičarnica. Prije dvije godine Božićni je dućan prodan lancu Beach Bums, specijaliziranom za majice kratkih rukava, kupaće kostime i suvenire.

66

Patricia Cornwell

Joe ne može vjerovati koliko je samo Scarpetta imala slučajeva u relativno kratkoj karijeri. Forenzični patolozi rijetko dobiju prvi posao prije tridesete, pod pretpostavkom da nisu imali prekida u mukotrpnom školovanju. Na njezinih šest godina postdiplomskog rada valja dodati i tri godine pravnog fakulteta. S trideset pet godina bila je šefica najprominentnijeg znanstveno-istraživačkog sustava u Sjedinjenim Državama. Za razliku od većine šefova, ona nije bila samo administrator. Ona je radila obdukcije. Tisuće obdukcija.

Većina nalaza pohranjena je u bazi podataka koja bi navodno trebala biti dostupna samo njoj. Čak je dobila i nekoliko državnih dotacija za provođenje različitih znanstvenih istraživanja o nasilju - seksualnom nasilju, nasilju povezanom sa zlouporabom droga, nasilju unutar obitelji - svim vrstama nasilja. U velikom broju njezinih starih slučajeva dok je bila šefica, glavni je istražitelj bio mjesni detektiv Odjela za ubojstva, Marino. Stoga je ona u bazi podataka imala i njegova izvješća. Joe se osjećao kao da se nalazi u slastičarnici, pred fontanom iz koje izvire najfiniji šampanjac. Ekstatično.

Prelazio je pogledom preko slučaja C328-93, samoubojstvo uz pomoć policije, koji mu je poslužio kao model za poslijepodnevni pakleni scenarij. Ponovno pritisne tipku kako bi vidio fotografije s mjesta događaja, razmišljajući o Jenny. U stvarnom slučaju kći, laka na okidaču, leži u lokvi krvi na podu dnevne sobe.

Ustrijeljena je triput - jedanput u trbuh, dvaput u prsa. On analizira kako je bila odjevena kada je ubila taticu dok je sjedio na zahodu, a zatim glumila pred policijom prije negoli je ponovno izvukla pištolj. Umrkla je bosonoga, odjevena u kratke traper-hlače i majicu kratkih rukava. Nije nosila gaćice ni grudnjak. On klikne na fotografije s obdukcije, ne zbog toga što ga je zanimalo kako je izgledala s Y rezom, već kako je izgledala gola na hladnom, čeličnom stolu. Bilo joj je samo petnaest godina kada ju je policija ustrijelila i on razmišlja o Jenny.

Podigne pogled i nasmiješi joj se. Ona sjedi s druge strane stola i mirno čeka naputke. On otvori ladicu pišaćeg stola i izvadi Glock 9 mm, povuče zatvarač kako bi se uvjerio daje ležište metaka prazno, izvadi spremnik i gurne pištolj preko stola prema njoj.

"Jesi li ikada pucala?" pita on svoju najnoviju ljubimicu.

PREDATOR

67

Ona ima prekrasan prćasti nosić i krupne oči boje mliječne čokolade i on je zamišlja nagu i mrtvu poput djevojke na ekranu njegova kompjutera.

"Odrasla sam uz oružje", kaže ona. "Ne zamjerite što pitam, ali što to gledate?"

"Mfl/tove", odgovori on. Nikad mu nije bilo teško slagati.

On zapravo voli lagati, to mu uopće nije mrsko. Istina nije uvijek istinita. Što je uopće istina? Istina je ono što on odluči da je istina. Sve je u interpretaciji. Jenny nagne glavu da bolje vidi što je na ekranu.

"Guba. Šalju vam čitave dosjee e-mailom."

"Ponekad", kaže on i klikne na drugu fotografiju. Iza njega se uključi pisač u boji. "Ovo što radimo je strogo povjerljivo", kaže joj. "Mogu li ti vjerovati?"

"Naravno, doktore Amos. Ja shvaćam što znači strogo povjerljivo. Da ne shvaćam, to bi značilo da se školujem za pogrešnu profesiju."

Iz pisača sklizne fotografija u boji, na njoj je mrtva djevojka u lokvi krvi na podu dnevne sobe. Joe se okrene, dohvati je, pogleda i pruži joj.

"Ovo ćeš poslije podne biti ti", kaže. "Nadam se ne doslovno", kaže ona koketno.

"A ovo je tvoj pištolj." On pogleda Glock na stolu. "Što misliš, gdje bi ga trebala sakriti?"

Fotografija je nije zbunila, ona je promatra i pita: "Gdje ga je ona sakrila?"

"Ne vidi se na fotografiji", odgovori on. "U torbici. Čudim se da to nikome nije bilo sumnjivo. Ona je navodno pronašla oca mrtvog, nazvala policiju, otvorila vrata kada su stigli i imala kod sebe torbicu. Bila je histerična, nije napuštala kuću, pa zašto je onda hodala okolo s torbicom?"

"Želite da i ja tako postupim?"

"Pištolj ćemo staviti u torbicu. U jednom ćeš trenutku potražiti maramice jer ridaš, izvaditi pištolj i početi pucati."

"Ima li još štogod?"

68

Patricia Cornwell

"Zatim će te ubiti. Potrudi se izgledati lijepo." Ona se nasmiješi. "Ima li još štogod?"

"Njezina odjeća." On je pogleda, pokuša očima pokazati što želi.

Ona zna.

"Nemam točno takve stvari", kaže, poigravajući se pomalo njime, praveći se naivna.

Ona je sve samo ne naivna, vjerojatno je ševe još od vrtića.

"Pa, Jenny, potrudi se naći nešto slično. Kratke hlače, majicu kratkih rukava, bit ćeš bosa."

"Kako mi se čini, ona na sebi nema rublje."

"Da, tako je."

"Izgleda poput drolje."

"Dobro. Onda izgledaj poput drolje", kaže on.

Jenny drži da je to sve veoma smiješno.

"Mislim, ti jesi drolja, zar ne?" pita on, gledajući je svojim sitnim, tamnim očima. "Ako nisi, zamolit ću nekog drugog. Za ovu paklenu scenu potrebna je drolja."

"Ne treba vam nitko drugi." "Doista?"

Ona se okrene i pogleda zatvorena vrata kao da je zabrinuta da bi netko mogao ući. On šuti.

"Mogli bismo se uvaliti u nevolje", kaže ona.

"Ali nećemo."

"Ne želim da me izbace odavde."

"Jer kad odrasteš, želiš biti istražiteljica u Odjelu za ubojstva."

Ona kimne, gleda ga i hladnokrvno se igra gornjim gumbom na majici s Akademijinim znakom. Dobro joj stoji. Njemu se sviđa kako njezine obline ispunjavaju majicu.

"Ja jesam odrasla."

"Ti si iz Teksasa", kaže on, gledajući obline što se ocrtavaju kroz majicu, kroz udobne kaki hlače. "Tamo sve odlično raste, zar ne?"

PREDATOR

69

"Zašto mi govorite takve prostote, doktore Amos?" oteže ona južnjačkim naglaskom.

On je zamišlja mrtvu. Zamišlja je u lokvi krvi, ustrijeljenu, kako leži na podu. Zamišlja je nagu na čeličnom stolu. Jedna od životnih izmišljotina je da mrtva tijela ne mogu biti seksi. Nago je nago ako osoba dobro izgleda i nije dugo mrtva. Muškarci kao nikad nemaju svakojakih misli o lijepoj ženi koja je mrtva - dobar štos. Murjaci vješaju na ploče od pluta fotografije zgodnih ubijenih žena. Muškarci mrtvozornici drže predavanja murjacima i pokazuju im određene fotografije, namjerno odabirući one koje im se sviđaju. Joe je to vidio. On zna što frajeri rade.

"Dobro odglumi da te ubijaju u paklenom scenariju", kaže on Jenny, "pa ću ti pripremiti večeru. Uz to sam i dobar poznavalac vina."

"Uz to ste i zaručeni."

"Ona je na konferenciji u Chicagu. Možda se neće moći vratiti zbog snijega."

Jenny ustane. Pogleda na sat, zatim njega. "Tko vam je bila ljubimica prije mene?" pita. "Ti si posebna", kaže on.

70

Patricia Cornwell

13

Sat vremena prije slijetanja na aerodrom za privatne avione u Fort Lauderdaleu Lucy se dignu sa svojega sjedala po još jednu kavu i odlazak na zahod. Kroz malene ovalne prozore mlažnjaka vidi se nebo prekriveno olujnim oblacima.

Ona se vrati u kožnati naslonjač i nastavlja tražiti podatke o nekretninama i određivanju vrijednosti imovine radi razreza visine poreza u okrugu Broward, članke iz novina i sve čega se može sjetiti kako bi saznala nešto o bivšem Božićnom dućanu. Od sredine sedamdesetih do početka devedesetih tamo se nalazio restoran po imenu Rum Runner's. Zatim je dvije godine ondje poslovala slastičarnica Coco Nuts. Zgrada je 2000. iznajmljena gospođi Florrie Anni Quincy, udovici bogatog pejzažnog arhitekta iz West Palm Beacha.

Lucy lagano oslanja prste na tipkovnicu dok letimično prelazi preko članka objavljenog u The Miami Heraldu nedugo nakon što je otvoren Božićni dućan. U njemu piše da je gospođa Quincy odrasla u Chicagu gdje je njezin otac bio broker na robnoj burzi, a svakoga je Božića volontirao kao Djed Mraz u robnoj kući Macy's.

"Božić je bio najčarobniji dio naših života", rekla je gospođa Quincy. "Moj je otac volio trgovati drvenom građom, možda zato što je odrastao u Alberti u Kanadi gdje se sjeklo drvo pa smo cijelu godinu imali božićna drvca u kući, velike smreke u loncima sa zemljom okićene bijelim svjetiljkama i malenim izrezbarenim figurama. Pretpostavljam da zato želim da Božić bude svaki dan u godini."

PREDATOR

71

Njezin dućan ima nevjerojatnu zbirku ukrasa, glazbenih kutija, Djedova Mrazova svih vrsta, božićnih sličica i malenih električnih vlakova na sićušnim tračnicama. Morate se oprezno kretati između polica njezina krhka, maštovita svijeta u kojemu zaboravite da su nekoliko koraka dalje ocean i palme i sja sunce. Gospođa Quincy kaže daje, otkako je otvorila Božićni dućan, imala mnogo posjetitelja, ali većina ih dođe razgledavati, a ne kupovati...

Lucy pijucka kavu i gleda pecivo s topljenim sirom na pladnju od ptičjeg javora. Gladna je, ali se boji jesti. Neprekidno misli na hranu, opsjednuta je svojom težinom, zna da dijeta neće pomoći. Može gladovati do iznemoglosti, ali to neće promijeniti njezin izgled i ono kako se osjeća. Njezino je tijelo bilo najfinije ugođeni stroj i ono ju je iznevjerilo.

Dok nastavlja tražiti, nazove Marina s telefona ugrađenog u naslon za ruku sjedala. Pogledom prelazi preko

dobivenih rezultata. On se javi, ali veza je vrlo loša.

"U zraku sam", kaže ona, čitajući što joj piše na ekranu. "Kad ćeš naučiti sama pilotirati tim čudom?"

"Najvjerojatnije nikad. Nema vremena za polaganje svih ispita. U posljednje vrijeme jedva imam vremena za helikoptere."

Ona zapravo ne želi imati vremena. Što više leti, to joj se više sviđa, a više ne želi da joj se sviđa. FAA-u8 se mora prijaviti uzimanje lijekova, osim ako nije riječ o nekom bezazlenom preparatu koji se može dobiti bez recepta. Sljedeći put kada pođe na liječničku komisiju kako bi produžila medicinsku potvrdu, morat će navesti da uzima Dostinex. Postavljat će joj svakojaka pitanja. Državni birokrati zavirit će u svaki kutak njezine intime i vjerojatno pronaći razlog da joj ne produže dozvolu. Jedini način da to izbjegne je da više nikad ne uzme lijek. To je pokušavala neko vrijeme. U suprotnom - može potpuno odustati od letenja.

"Ja se držim Harleyja", kaže Marino.

FAA - Federal Aviation Administration, glavni zadatak mu je poboljšanje i sigurnost civilnog zrakoplovstva.
Patricia Cornwell

"Upravo sam dobila informaciju, ali ne o onome slučaju. Možda nešto sasvim nevezano."

Od koga?" pita on sumnjičavo.

"Od Bentona. Izgleda da mu je jedan pacijent ispričao o nekom neriješenom ubojstvu u Las Olasu."

Ona mu oprezno objašnjava jer Marino ne zna ništa o PRE-DATOR-u. Benton ga ne želi uključiti jer se boji da Marino ne bi shvatio i da ne bi bio od koristi. Marinova filozofija prema nasilnim prijestupnicima je da ih treba dobro 'obraditi', baciti u zatvor, a onda pogubiti najokrutnijom smrtnom kaznom. Njemu uopće nije važno je li krvoločni ubojica psihički bolestan ili jednostavno zao, ili zašto pedofil ne može promijeniti sklonost, kao ni psihotična osoba paranoične ideje. Marino drži da je psihološki uvid i strukturalno i funkcionalno snimanje mozga obično sranje.

"Pacijent tvrdi da je prije dvije i pol godine silovao i ubio ženu u Božićnom dućanu", Lucy objašnjava Marinu, zabrinuta da će mu prije ili kasnije slučajno otkriti da Benton provodi znanstvena istraživanja u kojima sudjeluju zatvorenici.

Marino zna da McLean, klinička bolnica koja blisko surađuje s Harvardom, uzorna psihijatrijska bolnica s odjelom Pavillion koji se samofinancira jer pruža usluge bogatima i slavnima, svakako nije forenzična psihijatrijska institucija. Ako onamo šalju zatvorenike kako bi procijenili njihovo stanje, onda se događa nešto neuobičajeno i tajnovito.

"Gdje je ubijena?" pita Marino.

Ona ponovi stoje upravo rekla i doda: "Vlasnica je Florrie Anna Quincy, bjelkinja, trideset osam godina, muž je imao lanac rasadnika u West Palm..."

"Čega - voća, povrća?"

"Drveća. Uglavnom agruma. Božićni je dućan bio otvoren samo dvije godine, od 2000. do 2002."

Lucy utipka još instrukcija i konvertira podatkovne fileove u tekst koji će elektroničkom poštom poslati Bentonu. "Jesi li ikada čuo za Beach Bums?" "Veza se prekida", kaže Marino.

PREDATOR 73

"Halo? Je li sad bolje? Marino?" "Sad te čujem."

"To je naziv trgovine koja je otvorena nakon Božićnog dućana. Gospođa Quincy i njezina sedamnaestogodišnja kći Helen nestale su u srpnju 2002. Pronašla sam članak o tome u novinama. O toj temi više nisu puno pisali, samo mali članak tu i tamo, a u posljednjoj godini ništa."

"Možda su se pojavile, al mediji nisu o tome izvijestili", kaže Marino.

"Ništa od onoga što sam pronašla ne upućuje na to da su žive i zdrave. Zapravo, sin ih je prošlog proljeća pokušao proglasiti zakonski mrtvima, ali neuspješno. Možda možeš provjeriti u policiji Fort Lauderdalea, saznati sjeća li se itko pojedinosti u vezi s nestankom gospođe Quincy i njezine kćeri. Kanila sam sutra u neko doba otići do dućana Beach Bums."

"Policija u Fort Lauderdaleu ne bi bez vraški dobrog razloga napustila taj slučaj."

"Hajdemo onda saznati koji je to razlog", kaže ona.

Na pultu za kupnju karata USAira Scarpetta nastavlja raspravu.

"To nije moguće", ponovi. Toliko je frustrirana da joj malo nedostaje da izgubi strpljenje. "Evo broja moje rezervacije, evo potvrde. Vidite? Prva klasa, polijetanje u šest i dvadeset poslije podne. Kako je moguće da je rezervacija otkazana?"

"Gospođo, sve piše u kompjuteru. Vaša je rezervacija otkazana u dva sata i petnaest minuta."

"Danas?" Scarpetta ne može vjerovati.

Zacijelo je riječ o greški.

"Da, danas."

"To je nemoguće. Ja svakako nisam zvala da otkažem."

"Pa netko jest."

"Onda mi dajte novu kartu", kaže Scarpetta, vadeći iz torbice novčanik.

"Let je pun. Mogu vas staviti na listu čekanja u ekonomskoj klasi, ali ispred vas je još sedmero ljudi." Scarpetta rezervira let za sutradan i nazove Rose. "Bojim se da ćete se morati vratiti po mene", kaže ona. "O, ne. Što se dogodilo? Let je otkazan zbog nevremena?"

"Moja je rezervacija nekako otkazana. Avion je prebukiran. Rose, jeste li zvali da potvrdite rezervaciju?"

"Naravno. Otprilike u vrijeme objeda."

"Ne znam što se dogodilo", kaže Scarpetta. Misli na Bentona i na Valentinovo koje su trebali provesti zajedno.

"Sranje!" kaže.

PREDATOR

75

14

Žuti mjesec izobličen poput prezrela manga lijeno se nagnuo nad zakržljanim drvećem, šikarom i neprozirnim sjenama. Ali na njegovu neujednačenom svjetlu Rub ipak razabire ono.

Vidi da ono dolazi jer zna gdje treba tražiti. Nekoliko minuta prati njegovu infracrvenu energiju skenirajući mrak detektorom topline, pomičući ga horizontalno poput štapića, poput čarobnog štapića. Na bočnom LED prozorčiću lagane maslinasto zelene cijevi po skali se penju jarkocrvene oznake kad detektor uhvati razliku u temperaturi između toplokrvnog stvorenja i tla.

On je Rub, njegovo je tijelo stvar, on ga po potrebi može napustiti i nitko ga ne može vidjeti. Nitko ga ne može vidjeti tu usred puste noći dok poput libele poput drži ispružen detektor koji pronalazi toplinu što isijava iz živoga bića, pokazujući to malim crvenim svjetlima koja se u nizu pale na skali s tamnim staklom.

Vjerojatno je rakun.

Glupavi stvor. Rub nečujno s njime razgovara dok prekrivenih nogu sjedi na pjeskovitu tlu i skenira. Pogledava jarkocrvene oznake što se pomiču na staklu pri dnu cijevi, dok je prednji dio detektora okrenut prema stvoru. On pretražuje sjenoviti nasip dok iza sebe osjeća ruševnu staru kuću, osjeća kako ga ona privlači. U glavi osjeća pritisak zbog čepića za uši, diše glasno, kao kroz cijev dok roni pod tihom vodom i čuje samo zvuk svojeg ubrzanog, plitkog disanja. On ne voli čepiće za uši, ali važno je da ih ima.

Ti znaš što sad slijedi, kaže on tiho stvoru. A možda ipak ne znaš.

76

Patricia Cornwell

On gleda kako tamna, tusta sjena gmiže, priljubljena uz tlo. Kako se kreće poput krupne, dlakave mačke, a možda to i jest mačka koja se polako kreće preko neravne trave, puzavog troskota, pirike i šaša. Čas je u gustoj nazubljenoj sjeni bodljikave crnogorice, čas na čistini među raštrkanim mrtvim stablima. On skenira, promatra biće, prati kako skaču crvena svjetla na staklu. Ono je glupavo. Povjetarac mu puše u leđa pa ne može nanjušiti Ruba. Baš je glupavo.

Rub isključuje detektor topline i odloži ga na krilo. Podigne Mos-sberg 835 Ulti-Mag sačmaricu kamuflažne boje, osjeti njezin teški i hladni kundak na bradi i nišanom od tricija slijedi biće.

Ma kamo si krenuo? ruga mu se.

Ono ne bježi. Glupavo ono.

Hajde. Bježi! Da vidimo što će se dogoditi.

Ono nastavlja tromo, priljubljeno uza zemlju.

Rub osjeća kako mu srce tuče snažno i polagano, čuje svoje ubrzano disanje dok jarkozelenim nišanom slijedi biće i pritišće okidač. U tihoj se noći začuje prasak. Biće se trgne, a zatim umiri u prašini. Rub izvadi čepiće iz ušiju, očekujući da će čuti kakav cvilež ili glasanje, ali ne čuje ništa osim udaljena zvuka prometa s Ceste 27 jug i pucketanje vlastitih zglobova dok ustaje i trese ih kako bi otjerao trnce. Polagano izbacuje čahuru, uhvati je, spremi u džep i krene preko nasipa. Pritisne jastučić na zatvaraču sačmarice, upali se svjetiljka i obasja ono.

To je doista mačka, dlakava i prugasta, nabrekla trbuha. On je gurne i preokrene. Mačka je skotna i on razmišlja da je još jedanput ustrijeli dok pažljivo osluškuje. Ali nema ničega, ni pokreta, ni zvuka, nikakvih znakova života. Vjerojatno se šuljala prema ruševnoj kući u potrazi za hranom. On zaključuje kako ju je vjerojatno nanjušila. Ako je tako, onda je moguće otkriti da netko u kući boravi. On se zamisli nad time, zakoči sačmaricu i prebaci je preko ramena, držeći je za kundak onako kako drvosječa nosi sjekiru. Pilji u mrtvu životinju dok razmišlja o izrezbarenom drvosječi iz Božićnog dućana, onom velikom pokraj vrata.

"Glupavi stvor", ali nitko ga ne može čuti osim glupavog stvora. "Ne, ti si glup", on začuje iza sebe glas Boga.

PREDATOR

77

On se okrene. Ona je tamo, sva u crnom, tamna lelujava sjena u noći ispunjenoj mjesečinom.

"Rekla sam ti da to ne radiš", kaže mu.

"Ovdje me nitko ne može čuti", odgovori on, prebacujući sačmaricu na drugo rame. Učini mu se da vidi drvosječu kako stoji pred njime.

"Ovo je posljednji put da te upozoravam."

"Nisam znao da si ovdje."

"Ti me vidiš onda kad ja to želim."

"Nabavio sam ti Field & Stream. Dva primjerka. I papir. Sjajni papir za laserski pisac."

"Rekla sam ti da mi nabaviš ukupno šest časopisa, uključujući dva Fly Fishing i dva Angling Journala9."

"Ukrao sam ih. Bilo ih je teško nabaviti šest odjednom."

"Onda pokušaj ponovno. Zašto si tako glup?"

Ona je Bog. Njezin je IQ 150.

"Učinit ćeš kako sam ti rekla ", kaže ona.

Bog je žena, i to ova žena, i osim nje nema drugog boga. Postala je Bog u vrijeme kada je on učinio onu lošu stvar pa su ga poslali daleko, veoma daleko gdje je hladno i stalno sniježi. Kada se vratio, ona je već postala Bog i objasnila mu da je on njezina ruka. Ruka božja. Rub.

On gleda kako Bog odlazi, kako se rastvara u noći. Čuje glasan zvuk motora dok ona leti, juri autocestom. On se pita hoće li oni ikada više voditi ljubav. On o tome neprekidno razmišlja. Otkako je postala Bog, ona više ne želi seks s njime. Njihova je veza sveta, objasnila mu je. Ona se seksa s drugima, ali ne i s njime jer je on njezina Ruka. Ona mu se smije, govori mu da ne može voditi ljubav s vlastitom Rukom. To bi bilo kao da vodi ljubav sama sa sobom. Zatim se smije.

"Baš si bila glupava, zar ne?" Rub kaže mrtvom skotnom stvoru u prašim.

On želi seks. Želi ga odmah dok pilji u mrtvo stvorenje i ponovno ga gurka gojzericom, razmišlja o Bogu, o tome kako ona izgleda naga s otiscima dlanova po cijelome tijelu.

9 Field & Stream, Fly Fishing, Angling Journal, časopisi za lov i ribolov.

78 Patricia Cornwell

Znam da to želiš, Rub.

Želim, kaže on. Želim.

Znam kamo želiš staviti ruke. Jesam li upravu?

Da.

Želiš ih staviti onamo kamo dopuštam drugima da ih stave, zar ne?

Volio bih da nikome to ne dopuštaš. Da, želim to.

Ona ga tjera da naslika otiske dlanova na mjestima koja on ne želi da drugi diraju, na mjestima na koja je on stavljao ruke kada je učinio onu lošu stvar pa su ga poslali daleko, gdje je hladno, gdje sniježi, gdje su ga stavili u stroj i preuredili mu molekule.

PREDATOR

79

15

Sljedećeg jutra, u utorak, dok se s mora gomilaju oblaci, skotna strvina ukočeno leži na tlu, muhe su je pronašle.

"Vidi što si učinila. Ubila si svu svoju djecu. Glupavi stvore."

Rub je gurne nogom. Muhe se razbježe poput iskri. On gleda kako zuje natrag na glavu prekrivenu skrnutom krvi. On pilji u ukočenu strvinu i muhe koje gmižu po njoj. Pilji u nju, ali to ga ne dira. Cučne dovoljno blizu da ponovno rastjera muhe i tada može nanjušiti dašak smrti, smrad koji će za nekoliko dana biti tako jak da će se osjetiti nekoliko kilometara dalje, ovisno o vjetru. Muhe će izleći jaja u otvore i rane i uskoro će strvina vrvjeti crvima, ali ni to ga neće dirati. On voli gledati što smrt čini.

On odlazi do ruševne kuće, noseći sačmaricu u rukama. Sluša udaljenu buku prometa s Ceste 27 jug, ali zna da ne postoji opasnost da itko dođe ovamo. Uskoro će biti razloga da dođu, ali zasad ga nema. Popne se na truli trijem, jedna iskrivljena daska popusti pod njegovim gojzericama. On gurne ulazna vrata i uđe u mračan prostor bez zraka pun prašine. Čak i kada je vedro, u kući je tamno i zagušljivo, a ovoga je jutra još gore jer se sprema oluja. Osam je sati, a u kući je mračno kao da je noć i on se počinje znojiti.

"Jesi li to ti?" čuje se glas iz tame, iz stražnjeg dijela kuće odakle glas i treba dolaziti.

Uza zid je improvizirani stol od šperploče i građevnih blokova na kojemu je maleni stakleni terarij. On uperi sačmaricu u terarij, pritisne jastučić na zatvaraču i jarko ksenonsko svjetlo obasja staklo i crne obrisne tarantule u posudi. Ona poput tamne ruke nepomično

80

Patricia Cornwell

leži na pijesku i drvenim opiljcima uz spužvu s vodom pokraj omiljena kamena.

U kutu terarija maleni se skakavci miču uznemireni svjetlom.

"Dođi, razgovaraj sa mnom", čuje se glas, i iako zahtijeva, slabiji je negoli prethodnoga dana.

Nije siguran je li sretan što čuje glas, ali vjerojatno jest. On skine poklopac s terarija i tiho i nježno govori pauku. S trbuha mu otpadaju dlake, sav skrnut od sasušena ljepila i blijede žute krvi. Rub osjeti mržnju kada se sjeti zašto je ćelav i zašto je umalo iskrvario. Paukove dlake neće narasti sve dok ponovno ne bude mijenjao kožu, rane možda zarastu, a možda i ne.

"Ti znaš tko je kriv, zar ne?" kaže on pauku. "A ja sam učinio nešto u pogledu toga, nisam li?"

"Dođi ovamo", zaziva ga glas. "Čuješ li me?"

Pauk se ne miče. Možda ugine. Velika je mogućnost da će se to dogoditi.

"Žao mi je što me nije bilo tako dugo. Znam da si osamljen", kaže on pauku. "Nisam te mogao uzeti sa sobom ovako ranjena. Vožnja je bila vrlo duga. Bilo je i hladno."

On ispruži ruku u terarij i nježno miluje pauka koji se jedva miče.

"Jesi li to ti?" Glas je slabiji i promukao, ali zahtjevan.

On pokušava zamisliti kako će izgledati kada glasa više ne bude, razmišlja o mrtvome stvoru, ukočenom u prašini, prekrivenom muhama.

"Jesi li to ti?"

On drži prst na jastučiću. Svjetlo je upereno onamo kamo je uperena i puška, obasjava prljavi drveni pod pun osušenih jajašca insekata. Njegove gojzerice slijede svjetlo.

"Hej? Tko je tamo?"

PREDATOR

81

16

U LABORATORIJU ZA ORUŽJE I ALATE JOE AMOS ZAKOPČAVA CRNU KOŽ-

natu jaknu Harley-Davidson oko bloka želatine teškog četrdesetak kilograma. Na vrhu bloka je manji komad želatine težak desetak kilograma na kojem su zataknute naočale za sunce Ray-Ban i crna marama s uzorkom lubanje i kostiju.

Joe odstupi nekoliko koraka kako bi se divio svojem djelu. Zadovoljan je, ali i malo umoran. Dokasno je bio sa svojom najnovijom ljubimicom. Popio je previše vina.

"Smiješan je, nije li?" pita on Jenny.

"Smiješan, ali i groteskan. Bolje da on ne sazna za ovo. Čula sam da nije osoba s kojom se je pametno šaliti", kaže ona, sjedeći na radnoj plohi.

"Onaj s kime se nije pametno šaliti sam ja. Mislio sam da bi bilo dobro staviti crvenu boju u želatinu, kako bi izgledala poput krvi."

"Guba."

"I malo smeđe pa će možda izgledati kao da se raspada. Možda uspijem pronaći način da smrdi."

"Ti i tvoje paklene scene."

"Moj um nikad ne miruje. Bole me leđa", kaže on, diveći se svojem djelu. "Ozlijedio sam prokleta leđa. Tužit ću je."

Nije lako rukovati želatinom, elastičnim prozirnim materijalom od denaturiranih životinjskih kostiju i vezivnog tkiva kolagena, a komade koje je odjenio bilo je vraški teško prenijeti iz zamr-zivača do stražnjeg podstavljenog zida zatvorene streljane. Vrata

82

Patricia Cornwell

laboratorija su zaključana. Crveno svjetlo s vanjske strane je upaljeno, upozoravajući da se u streljani puca.

"Sav dotjeran, a nemaš kamo poći", kaže on neprivlačnoj masi.

Ta je tvar bolje poznata kao hidrolizirana želatina. Koristi se za izradu šampona i regeneratora, ruževa za usnice, proteinskih napitaka, sredstava za ublažavanje bolova kod artritisa i mnogih drugih proizvoda koje Joe neće pipnuti do kraja života. Neće čak poljubiti svoju zaručnicu ako bude imala ruž na usnama. Nikad više. Prošli put kada je to učinio, zatvorio je oči dok je ona pritisnula svoje usne na njegove i iznenada je zamislio kako se kravlja, svinjska i riblja sranja kuhaju u golemom loncu. On sada čita etikete. Ako je jedan od sastojaka hidrolizirani životinjski protein, ta stvar ide u smeće ili natrag na policu.

Ako se dobro pripremi, želatina može proći kao ljudsko tkivo. Gotovo je dobra podloga kao i svinjsko tkivo, koje je Joeu draže. Čuo je za laboratorije u kojima se oružje testira na mrtvim svinjama kako bi se ustanovilo koliko duboko prodire metak, koliko se raspadne u različitim situacijama. On bi radije pucao u svinju. On bi radije odjenio strvinu svinje velike poput čovjeka i dao studentima da je izrešetaju mecima s različitih udaljenosti i iz različita oružja. To bi bila dobra paklena scena. Još bi paklenija bila da pucaju u živu svinju, ali to Scarpetta nikad ne bi dopustila. Ona ne želi čuti ni da studenti pucaju u mrtvu svinju.

"Slaba korist od toga daje pokušaj tužiti", kaže Jenny. "Uza sve, ona je još i odvjetnica." "Velika stvar."

"Pa iz onoga što si mi ispričao, to si već pokušao i nije ti uspjelo. Bilo kako bilo, Lucy je ta koja ima novca. Čula sam daje umišljena. Nikad je nisam upoznala. Nitko od nas nije."

"Nisi ništa propustila. Uskoro će joj netko pokazati gdje joj je mjesto."

"Netko poput tebe?"

"Možda već radim na tome." On se nasmiješi. "Reći ću ti nešto. Ne odlazim odavde bez svojega dijela.

Zaslužujem nešto nakon sveg sranja koje sam morao pretrpjeti zbog nje." On ponovno misli na Scarpettu.

"Ponaša se prema meni kao da sam govno."

PREDATOR

83

"Možda upoznam Lucy prije negoli diplomiram", zamišljeno će Jenny, sjedeći na radnoj plohi i piljeći u njega i čovjeka od želatine odjevenog poput Marina.

"Svi su oni govna", kaže on. "Jebeno trojstvo. Pa, pripremio sam im maleno iznenađenje."

"Što?"

"Vidjet ćeš. Možda ti i kažem."

"O čemu se radi?"

"Recimo ovako", kaže on. "Izvući ću nešto iz svega ovoga. Ona me podcjenjuje, a to je velika greška. Na koncu ćemo se dobro nasmijati."

Dio njegova stažiranja sastoji se u tome da pomaže Scarpetti u mrtvačnici okruga Broward gdje se ona ponaša prema njemu kao da je običan šljaker. Tjera ga da nakon obdukcije šiva trupla, broji tablete u bočicama što su dopremljene s pokojnicima, popisuje njihove osobne stvari - kao da je niži pomoćnik u mrtvačnici, a ne liječnik.

Ona je odredila kako je njegova dužnost da važe, mjeri, snima i svlači trupla te pažljivo pretraži svakojaki odvrtni nered na dnu vreće u kojoj je tijelo dopremljeno, pogotovo kada je riječ o gnjilim ostacima nekog utopljenika punog crva ili o raspadnutim ostacima tkiva i kostiju. Najuvredljiviji je posao pak spravljanje desetpostotne želatine za izradu balističkih blokova što ih koriste znanstvenici i studenti.

Zašto? Dajte mi jedan dobar razlog, rekao je Scarpetti kada mu je prošloga ljeta dala taj zadatak.

To je dio vaše naobrazbe, Joe, odgovorila je ona kao i uvijek spokojno.

Ja učim kako bih postao forenzični patolog, a ne laboratorijski tehničar ili kuhar, pobunio se on.

Moja je metoda da obučavam stažiste forenzičare od osnova prema gore, rekla je ona. Nema te stvari koju ne biste trebali znati ili željeli napraviti.

Aha. Pretpostavljam da ćete mi reći da ste i vi radili blokove od želatine kada ste počinjali, rekao je on.

Ja to još uvijek radim i drago mi je da mogu i druge naučiti da ih izrađuju prema mojem najdražem receptu, odgovorila je. Radije

84

Patricia Cornwell

1

koristim prašak Vyse, ali može poslužiti i Kind & Knox tip 250 A. Uvijek ga treba miješati s hladnom vodom, temperature između sedam i deset stupnjeva. Želatinu treba dodavati u vodu, a ne obrnuto. Smjesu miješati, ali ne odveć žustro jer ne želite da ude previše zraka. Zatim na blok od deset kilograma dodati 2,5 mililitara sredstva za uklanjanje poliuretanske pjene i uvjeriti se da je kalup čist ko suza. I na kraju, ono glavno, dodati 0,5 mililitara ulja od cimeta.

Baš slatko.

Ulje od cimeta sprječava nastanak gljivica, objasnila je.

Zapisala je osobni recept i popis opreme koji se sastojao od vage s tri utega, mjerice, štapa za miješanje boje, šprice za injekcije od 12 kubnih centimetara, propionske kiseline, crijeva za akvarij, aluminijske folije, velike žlice i tako dalje, a zatim mu je poput Marthe Stewart upriličila demonstraciju u kuhinji laboratorija, kao da će mu to olakšati posao kad bude grabio samljevene dijelove životinja iz dvanaestlitrenih bačvi i vagao, pripravljač, sušio želatinu, podizao ili vukao goleme, teške lonce i stavljao ih u zamrzivač ili u hladnjak sobnih dimenzija, a onda se pobrinuo da okupi studente u zatvorenoj streljani ili vani na gađalištu prije negoli se prokleta želatina počne kvariti, jer to se s njome događa. Topi se poput želea i služi svrsi samo dvadesetak minuta nakon vađenja iz hladnjaka, ovisno o temperaturi okoliša u kojem se radi pokus.

On donese mrežu za prozor iz spremišta i nasloni je na blokove želatine odjevne u odjeću Harley, zatim stavi štitičnike na uši i zaštitne naočale. Kimne Jenny da i ona učini isto. Uzme čeličnu Berettu 92, vrhunski pištolj s mehanizmom dvostrukog djelovanja i prednjim nišanom od tricija. Stavi u njega spremnik sa streljivom Speer Gold Dot koje ima šest zubaca oko ruba šupljeg vrha tako da se projektil širi ili rascvjeta čak i nakon što prođe kroz četiri sloja traperera ili debelu kožnatu motociklističku jaknu.

Ono što je drugačije u ovome pokusu je mrežasti uzorak koji se stvara kada metak prođe kroz prozorsku mrežu prije negoli razdere jaknu Harley i napravi cirkularnu rupetinu u prsima gospodina Želatina, kako Joe zove svoje pokusne lutke od želatine.

On povuče zatvarač i ispali petnaest metaka, zamišljajući da je gospodin Želatina zapravo Marino.

PREDATOR

85

17

Kroz prozor sobe za sastanke vide se palme šibane vjetrom. Kišit će, misli Scarpetta. Čini se da se sprema gadna oluja, a Marino ponovno kasni i nije joj uzvratilo na telefonske pozive.

"Dobro jutro. Počnimo", kaže ona svojem osoblju. "Imamo puno posla, a već je petnaest do devet."

Ona mrzi kasniti. Mrzi kada kasni zbog drugih, a u ovome je slučaju kriv Marino. Ponovno Marino. On joj kvari rutinu. On kvari sve.

"Ove ću večeri, nadam se, biti u avionu za Boston", kaže ona. "Pod uvjetom da moja rezervacija nekim čudom ponovno ne bude otkazana."

"Avionske kompanije su tako neorganizirane", kaže Joe. "Nije ni čudo što idu u stečaj."

"Zamolili su nas da proučimo slučaj iz Hollywooda, moguće samoubojstvo uz koje su vezane neke uznemirujuće okolnosti", počne ona.

"Želio bih početi od jednog problema", kaže Vince, stručnjak za vatreno oružje.

"Samo daj." Scarpetta iz omotnice izvadi fotografije 20 x 25 centimetara i pruži ih okupljenima za okruglim stolom.

"Netko je pucao u streljani prije otprilike sat vremena." Ona oštro gleda Joea. "To nije bilo na rasporedu."

"Htio sam sinoć rezervirati termin, ali sam zaboravio", kaže Joe. "Ali jutros je ionako streljana bila slobodna."

86

Patricia Cornwell

"Morate unaprijed rezervirati. To je jedini način na koji možemo slijediti..."

"Iskušavao sam balističku želatinu što sam je napravio s toplom vodom umjesto hladnom da vidim hoće li u testu kalibracije biti ikakve razlike. Razlika je jedan centimetar. To je dobro. Znači, može proći."

"Svaki put kad zamiješaš vrazju smjesu, razlika je plus minus jedan centimetar", kaže Vince razdražljivo. "Ne smijemo koristiti neispravne blokove želatine. Zato neprekidno provjeravam kalibraciju i nastojim je usavršiti. To zahtijeva dosta vremena u laboratoriju vatrenog oružja. Nisam ja tako izabrao."

Joe pogleda Scarpettu.

"Spravljanje balističke želatine jedan je od mojih zadataka."

On je ponovno pogleda.

"Nadam se da si se sjetio iza mete staviti zaštitne blokove prije negoli si iz sve snage počeo pucati po stražnjem zidu", kaže Vince. "To sam te već molio."

"Znate pravila, doktore Amos", kaže Scarpetta.

Pred kolegama ga uvijek zove doktor Amos umjesto Joe. Iskazuje mu više poštovanja nego što zaslužuje.

"Sve moramo zapisati u dnevnik", dodaje ona. "Svaki komad vatrenog oružja što ga uzimamo iz referentne zbirke, svaki metak, svako pokusno gađanje. Moramo se držati protokola."

"Da, gospodo."

"Tu su i pravne implikacije. Većina naših slučajeva završi na sudu", nastavlja ona.

"Razumijem."

"Dobro." Ona im ispriča o Johnnyju Swiftu.

O tome kako je početkom studenoga operirao zglobove na rukama i nedugo zatim stigao u Hollywood na Floridu u posjet bratu. Bili su jednojajčani blizanci. Dan prije Dana zahvalnosti njegov je brat, Laurel, izišao u kupnju i vratio se kući oko četiri i trideset poslije podne. Nakon što je unio namirnice, na kauču je pronašao doktora Swifta ustrijeljenog u prsa.

PREDATOR 87

"Pomalo se sjećam tog slučaja", kaže Vince. "Bilo je na vijestima."

"Pa, ja se veoma dobro sjećam doktora Swifta", kaže Joe. "Običavao je zvati doktoricu Self. Jednom kada sam bio u njezinoj emisiji, nazvao je i pozvao je na red u vezi s Touretteovim sindromom, ali ja se slažem s njom, to je obično samo izgovor za loše ponašanje. On je razglabao nešto o neurokemijskoj disfunkciji, nepravilnostima u radu mozga. Pravi stručnjak", kaže on sarkastično.

Nikoga ne zanimaju Joeovi nastupi u emisiji doktorice Self. Nikoga ne zanima njegovo sudjelovanje u bilo kakvoj emisiji.

"Što je s čahurama i oružjem?" pita Vince Scarpettu.

"U policijskom izvješću stoji daje Laurel Swift primijetio sačmaricu na podu, oko metar iza kauča. Čahura nije pronađena."

"Pa, to je pomalo neuobičajeno. Johnny se ustrijelio u prsa, a onda nekako uspije prebaciti sačmaricu preko naslona kauča?" ponovno progovara Joe. "Ne vidim fotografiju sačmarice s mjesta događaja."

"Brat tvrdi daje vidio sačmaricu na podu iza kauča. Kažem tvrdi. Uskoro ćemo doći i do tog dijela", kaže Scarpetta.

"Je li bilo ostataka baruta na njemu?"

"Zao mi je, nema Marina. On je naš istražitelj u ovom slučaju i blisko surađuje s holivudskom policijom", odgovori ona, ne pokazujući što osjeća prema Marinu. "Samo znam da Laurelova odjeća nije testirana na ostatke baruta."

"A ruke?"

"Pozitivne na barut. Ali on je tvrdio da je doticao brata i tresao ga, umrljao se krvlju. Teoretski je moguće. Još nekoliko pojedinosti. Kada je umro, doktorove su ruke bile u udlagama, u krvi je imao 0,1 promila alkohola, a sudeći prema policijskom izvješću, u kuhinji je pronađeno više praznih boca vina."

"Jesmo li sigurni da je pio sam?" "Nismo sigurni ni u što."

"Čini se da mu ne bi bilo lako držati sačmaricu ako je nedavno imao operaciju."

Patricia Cornwell

"Moguće", kaže Scarpetta. "Ali kada se ne možete koristiti rukama, što onda činite?"

"Koristite se nogama."

"Izvedivo. Pokušala sam to sa svojom puškom Remington kalibra 12. Nije bila nabijena", dodaje ona da unese malo humora.

Izvela je to sama jer se Marino nije pojavio. Nije nazvao. Nije mu bilo stalo.

"Nemam fotografije tog pokusa", kaže diplomatski kako ne bi dodala daje razlog što ih nema taj što se Marino nije pojavio. "Ali bez sumnje je moguće da je pucanj odbacio oružje unatrag, a možda se njegova noga trgnula i gurnula oružje pa je sačmarica pala iza kauča, što navodi na zaključak da se ubio. Ali nema ogrebotine ni na jednom od palaca na nogama."

"A kontaktna rana?" pita Vince.

"Količina čađi iz puške na njegovoj košulji, rubna abrazija rane, njezin dijametar i oblik, odsutnost tragova u obliku latica od košuljice koja je još bila u tijelu upućuju na kontaktnu ranu. Problem je što imamo ozbiljnu nedosljednost koja je po mojem mišljenju nastala jer se mrtvozornik oslanjao na radiologa kada je određivao iz koje je udaljenosti pucano."

"Tko je radio obdukciju?"

"Doktor Bronson", kaže ona i nekoliko stručnjaka jaukne.

"Isuse, pa on je star kao vrazji papa. Kad će napokon u mirovinu?"

"Papa je umro", našali se Joe. "Hvala ti na svježim vijestima."

"Radiolog je zaključio daje rana nastala pucnjem iz sačmarice s udaljenosti", nastavi Scarpetta. "S udaljenosti od najmanje jednog metra. Joj meni. Čini se da je onda riječ o ubojstvu, jer nije moguće držati cijev sačmarice metar od vlastitih prsa, nije li tako?"

Ona nekoliko puta klikne mišem i digitalna rendgenska snimka smrtonosne rane Johnnyja Swifta jasno se ukaže na ploči. Kroz sablasne obrise rebara vidi se mnogo sitnih bijelih kuglica - sačma.

"Sačma je raspršena," naglasi Scarpetta, "stoga imajmo malo povjerenja u radiologa. Raspored sačme u prsima odgovara udalje-

PREDATOR 89

nosti od najmanje jednog metra, ali ja mislim da se tu radi o efektu biljarske kugle."

Ona makne rendgensku snimku s ploče i uzme nekoliko stilusa, svaki za drugu boju.

"Sačma koja je bila naprijed usporena je u trenutku prodora u tijelo. U nju je udario ostatak sačme pa su se komadići odbijali jedan od drugoga te tako stvorili uzorak nalik na pucanj iz daljine", objašnjava ona, crtajući plavu i crvenu sačmu kako se odbijaju jedna od druge poput biljarskih kugli. "Tako je i dobivena slika rane nastale pucnjem iz udaljenosti, kada se zapravo radi o kontaktnoj rani, a ne o pucnju iz daljine."

"Zar nitko od susjeda nije čuo pucanj?"

"Čini se da nije."

"Možda su mnogi bili na plaži ili otputovali za blagdane."

"Možda."

"O kakvoj se pušci radi i čija je?"

"Sudeći prema sačmi, samo možemo zaključiti da je dvanaestica", kaže Scarpetta. "Čini se da je sačmarica nestala prije dolaska policije."

90 Patricia Cornwell

18

Ev Christian je budna i sjedi na madracu koji je crn od onoga za što ona sada vjeruje da je stara krv.

Po prljavu podu, u malenoj, prljavoj sobi sa stropom koji samo što se nije urušio i tapetama s mrljama od vode, razbacani su časopisi. Ona slabo vidi bez naočala i jedva razabire pornografske naslovnice. Jedva razabire posvuda razbacane boce od gaziranih pića i papire od brze hrane. Između madraca i hrapavog zida je malena ružičasta tenisica Keds, dječje veličine. Ev ju je već bezbroj puta uzimala u ruku i držala je, pitajući se što predstavlja i kome je nekoć pripadala, brinući se da je djevojčica koja ju je nosila mrtva. Ponekad, kada on uđe, Ev sakrije tenisicu iza leđa, u strahu da joj je ne uzme. To je sve što ona ima.

Ona nikada ne spava dulje od jednoga sata i nema pojma koliko je vremena prošlo. Vrijeme više ne postoji. Siva svjetlost prodire kroz slomljeni prozor s druge strane prostorije i ona ne može vidjeti sunce, ali može nanjušiti kišu.

Ne zna što je on učinio s Kristin i s dječacima. Ne zna što im je učinio. Maglovito se sjeća prvih nekoliko sati, tih groznih, nestvarnih sati kada joj je donio hranu i vodu i piljio u nju iz tame. I on je bio mračan poput tame, mračan poput tamna duha koji lebdi na prolazu kroz vrata.

Kakav je to osjećaj? upitao ju je tihim, hladnim glasom. Kakav je osjećaj kada znaš da ćeš umrijeti?

U sobi je uvijek mračno. A još je mračnije kada je on unutra. Ne bojim se. Ti ne možeš dotaknuti moju dušu.

PREDATOR 91

Reci da ti je žao.

Nije prekasno da sepokaješ. Bog će oprostiti i najpodliji grijeh ako odbaciš oholost ipokaješ se.

Bog je žena. Ja sam njezina Ruka. Reci da ti je žao.

Svetogrđe. Srami se. Nisam učinila ništa zbog čega bih se trebala ispričavati.

Ja ću te naučiti stoje sram. Ispričat ćeš se isto onako kako se i ona ispričala.

Kristin?

On je tada otišao i Ev je čula glasove iz drugog kraja kuće. Nije mogla razabrati što govore, ali on je razgovarao s Kristin. Zacijelo s njome. Razgovarao je s nekom ženom. Ev nije dobro čula, samo je čula da razgovaraju. Nije čula o čemu, ali se sjeća zvuka kako netko vuče noge po podu i glasove s druge strane zida, a zatim Kristinin glas, znala je da je to ona. Kada se Ev toga sada sjeti, pita se je li to samo sanjala.

Kristin! Kristin! Ovdje sam! Ovdje! Da se nisi usudio ozlijediti je! U glavi joj odzvanja vlastiti glas, možda je to bio samo san. Kristin! Kristin! Odgovori mi! Da se nisi usudio ozlijediti je!

Zatim ponovno razgovor, znači daje možda sve u redu. Ali Ev nije sigurna. Možda je to samo sanjala. Možda je sanjala kako čuje zvuk njegovih koraka i zatvaranje ulaznih vrata. Sve se to možda dogodilo u nekoliko minuta, možda sati. Možda je čula zvuk automobilskog motora. Možda je to bio san, opsjena. Ev je sjedila u mraku, srce joj je treperilo dok je osluškivala ne bi li čula Kristin i dječake, ali nije čula ništa. Dozivala ih je sve dok je grlo nije zapeklo, sve dok nije gotovo obnevidjela i ostala bez zraka.

Dani su dolazili i prolazili, a njegova bi se tamna sjena pojavljivala s papirnatim čašama vode i nekom hranom. On je stajao i gledao je, ali ona mu nije mogla vidjeti lice. Nikad mu nije vidjela lice, čak ni prvi put kada je ušao u kuću. On nosi crnu kukuljicu s rupama za oči, kukuljicu što podsjeća na crnu jastučnicu, dugačku i široku oko njegovih ramena. Tako zamaskiran voli je gurkati vrhom cijevi sačmarice kao da je ona životinja u zoološkom vrtu, kao da je rado-

92

Patricia Cornwell

znao što će ona učiniti kada je gurne. Gura cijev u njezina intimna mjesta i gleda što će ona učiniti.

Srami se, kaže mu Ev kada on to radi. Možeš ozlijediti moje tijelo, ali ne možeš mi dotaknuti dušu. Moja duša pripada Bogu.

Ona nije tu. Ja sam njezina Ruka. Reci da ti je žao.

Moj je bog ljubomorni bog, on kaže - nemoj imati drugih bogova uz mene!

Ona nije tu, kaže on i ponovno je gurne puškom, ponekad tako jako da ostaju savršeno okrugli crno-plavi krugovi na njezinoj koži.

Reci da ti je žao, ponavlja on.

Ev sjedi na smrdljivom madracu koji se raspada. Upotrebljavan je i prije, na jeziv način. Tvrd je, s crnim mrljama, i ona sjedi na njemu u smrdljivoj sobi bez zraka punoj smeća, osluškuje i pokušava razmišljati, osluškuje i moli se, vrišteći doziva upomoć. Nitko joj ne odgovara. Nitko je ne čuje i ona se pita gdje li se to nalazi. Gdje li se to nalazi da nitko ne čuje njezine krikove?

Ne može pobjeći jer je on veoma domišljato iskrivio i presavio vješalice oko njezinih zglobova, provukao užad i prebacio preko kose grede napola srušena krova tako da ona nalikuju na kakvu grotesknu marionetu, prekrivena modricama, ugrizima kukaca i osipom. Golo tijelo izmučeno bolovima je svrbi. S naporom se diže na noge. Može se pomaknuti s madraca kako bi obavila nuždu. Kada to čini, bol je toliko jaka da se gotovo onesvijesti. On sve radi u mraku. On može vidjeti u mraku. Ona čuje njegovo disanje u mraku. On je tamna sjena. On je Sotona.

"Pomozi mi, Bože", kaže ona prema razbijenom prozoru i sivome nebu u daljini, Bogu iznad oblaka koji je negdje u svojem raju. "Molim te, Bože, pomoz mi."

PREDATOR

93

19

SCARPETTA U DALJINI ČUJE TUTNJAVU MOTORA S VEOMA GLASNIM ISPUŠNIM cijevima.

Pokušava se koncentrirati dok se motor približava, polagano kruži oko zgrade prema parkiralištu za osoblje. Ona razmišlja o Marinu i pita se hoće li ga morati otpustiti. Nije sigurna da je u stanju to učiniti.

Nastavlja objašnjavati kako su u stanu Laurela Swifta bila dva telefona i oba su bila isključena, žica nije bilo.

Laurel je ostavio mobitel u automobilu. Tvrdi da nije mogao pronaći ni bratov mobitel pa nije mogao pozvati u pomoć. Laurel se uspaničio i pobjegao te uspio zaustaviti neki automobil. Nije se vratio kući sve dok nije stigla policija, a do tada je sačmarica već nestala.

"Te sam podatke dobila od doktora Bronsona", kaže Scarpetta. "Nekoliko sam puta razgovarala s njime, ali mi je žao što nisam bolje upoznata s podacima."

"Telefonske žice. Jesu li ikad pronađene?"

"Ne znam", odgovori Scarpetta jer joj Marino nije dao detalje.

"Johnny Swift ih je mogao sam ukloniti kako bi bio siguran da nitko neće moći pozvati u pomoć u slučaju da on odmah ne umre, ako polazimo od pretpostavke da je riječ o samoubojstvu", Joe ponudi jedan od svojih kreativnih scenarija.

Scarpetta ne komentira jer ne zna ništa o telefonskim žicama osim onoga što joj je doktor Bronson rekao na svoj neodređeni i pomalo zbrkani način.

94

Patricia Cornwell

"Je li još štogod nedostajalo iz kuće? Osim telefonskih žica, pokojnikova mobitela i sačmarice? Kao da već i to nije dovoljno." "Morat ćete pitati Marina", kaže ona.

"Pretpostavljam da je stigao. Osim ako još netko nema motor glasan poput svemirskog šatla."

"Ako baš hoćete znati, čudim se što Laurel nije optužen za ubojstvo", kaže Joe.

"Ne možete optužiti nekoga za ubojstvo ako još nije utvrđen način na koji je osoba umrla", kaže Scarpetta.

"Uzrok smrti se još istražuje i nema dovoljno dokaza kako bi se proglasilo da je to bilo samoubojstvo, ubojstvo ili nesretan slučaj, premda ne vidim kako bi to mogao biti nesretan slučaj. Ako doktor Bronson ne bude zadovoljan našom procjenom, proglasit će uzrok smrti neodređenim."

Iz hodnika se čuju teški koraci po tepihu.

"Sto je sa zdravim razumom?" primijeti Joe.

"Uzrok smrti se ne može odrediti samo zdravim razumom", kaže Scarpetta, želeći da on zadrži svoje nedobrodošle komentare za sebe.